

Dilia

Viktor Počkaj. Ty si ma podviedol...
René S Robom.
Viktor Podviedol si ma s pavúkom?
René Viem, že to vyzerá choré...
Viktor Nevyzerá. To je úplne choré.

Zprávy 2013 – **léto**

Cena Evalda Schorma za rok 2012!

Do finále letošního ročníku Ceny Evalda Schorma byly nominováni:

Natálie Preslová (FFUK) za překlad hry Sylvaina Leveye *Je to prdel, ne?*

Alžběta Štollová (Univerzita Helsinky) za překlad hry Sirkku Peltola *Finský kůň*

Milan Šotek (DAMU) za původní hru *Plejtván*

Šimon Peták (JAMU) za původní hru *faust*

Pavel Bušta (FFUK) za původní hru *expres praharadotín*

Otto Kauppinen (JAMU) za překlady her Jussi Moila *Ke slunečnicím připodobněná* a Mika Myllyaho *Panika*

Tereza Verecká (DAMU) za původní hru *Divná, divná věc*

Ervín Hodulík (FFMU) za původní hru *Adam*

Vanda Zaplatílková Hutařová (FFUK) za původní hru *Vlk in fabula*

Jan Krupa (JAMU) za překlad hry Philippa Minyany *Maličká v hlubokém lese*

Slavnostní předání Ceny Evalda Schorma se bude konat **21. května 2013 v Divadle Na zábradlí**.

Během večera proběhne mimo jiné scénická skica vítězné hry v podání Divadla LETÍ, promítání studentského filmu Evalda Schorma, představí se autoři a nakladatelé ocenění Literárním grantem DILIA a zazní koncert skupiny Alo Trio band.

www.dilia.cz

Obsah

Kontakty	2
Informujeme	3
Rozhovor	6
Divadelní oddělení premiéry a užití děl, výhodné provozování her, nabízíme	9
Hudební oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	37
Literární oddělení vydané knihy, nabízíme	39
Mediální oddělení premiéry a užití děl	42
Rejstřík	44

**divadelní,
literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Ředitel
Prof. JUDr. Jiří Srstka

Sekretariát ředitele
Eva Kraupnerová
tel.: 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna:
tel.: 283 891 587
Záznámník (24 hodin denně):
tel.: 283 893 603
Linka pro volání z mobilu:
tel.: 606 614 658

Divadelní oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax: 266 199 876

referenti pro tuzemsko
tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí
tel.: 266 199 833

agentáž
Marie Špalová
tel.: 266 199 861
Helena Eliášová
tel.: 266 199 823
Jan Jiřík
tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů
Pavla Kačorová
tel.: 266 199 829

Mediální oddělení

vedoucí oddělení
Jiřina Koudeláková
tel.: 266 199 816

Literární oddělení

vedoucí oddělení
Michaela Celárková
tel. a fax: 283 890 598

Hudební oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax.: 266 199 876

referenti
Jan Rychta Dis.
Ondřej Šárek
tel.: 283 893 709

Kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862
fax: 283 890 666

Ekonomické oddělení

hlavní ekonom
Anna Tichá
tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Václava Kaplanová
tel.: 266 199 867

Právní oddělení

Mgr. Viktor Košť
tel.: 266 199 865
Mgr. Klára Parkanová
tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl
Zuzana Hůlková
tel.: 266 199 834

*Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně
seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí
naleznete na www.dilia.cz*

*E-mailové adresy zaměstnanců DILIA
jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz
Na webové stránce www.dilia.cz
naleznete kromě kontaktních údajů popisy
činnosti jednotlivých oddělení, novinky,
informace pro autory i uživatele, formuláře
ke stažení, synopse her a mnoho dalších
důležitých údajů.*

INFORMUJEME

Braňo Holiček talentem roku

Nadační fond Cen Alfréda Radoka udělil dne 3. 3. 2013 již po jednadva-
cáté výroční ceny v oblasti divadelní
a dramatické tvorby za rok 2012. V kategorii Talent roku zvítězil mladý
autor, režisér a herec Braňo Holiček, který patří ke stálým klientům DILIA
a je také několikanásobným finalistou Ceny Evalda Schorma.

Rozhovor s autorem čtete v tomto vydání Zpráv DILIA. Synopse jeho
her naleznete na straně 12.

Gratulujeme!

MŠ

Hra Romana Sikory Zpověď masochisty na festivalu v Moskvě

V rámci festivalu *Perepost* proběhlo dne 5. března 2013 scénické čtení hry
Romana Sikory *Zpověď masochisty*. Čtení připravil s herci divadla Teatr.doc
režisér Talgat Batalov, který je u nás znám např. inscenací *Dva v tvém domě*,
která v loňském roce hostovala v Divadle Archa. Hru do ruštiny přeložil
Sergej Busygin.

Festival *Perepost* vznikl jako partnerský projekt festivalů *Zlatá maska*,
Ljubimovka a *Novaja Drama* a formou scénických čtení představuje nejins-
pirativnější současnou zahraniční dramaturgi. Na letošní ročník bylo

vybráno celkem sedm her z Velké Británie, Německa, Mexika, Finska,
Kanady a České republiky.

Sikorova hra, kterou v roce 2011 uvedlo pražské Divadlo Letí, se již četla
na festivalu současné české dramatiky v Paříži (překlad Katia Hala) a v pře-
kladu Barbory Schnelle také v rámci Mezinárodního literárního festivalu
v Berlíně. Momentálně se chystá inscenace *Zpovědi masochisty* ve Švýcarsku.

JJ

Slovenská premiéra hry Kuřačky a spasitelky

Divadlo Lab Divadelní fakulty VŠMU uvedlo slovenskou premiéru diva-
delní hry Anny Saavedry – *Fajčiarky a spasitelky*, která získala Cenu
Evalda Schorma za rok 2011.

Hra *Tři sestry* A.P.Čechova inspirovala mladou česko – chilskou
autorku Annu Saavedru k napsání poetické komedie o životě a problé-
mech dnešních žen. Jsou rozpolcené a ztracené v době virtuálních vztahů,
náhodných setkání, ezoterických kurzů a nemožných mužů.

Odpověď na otázku, jak se stát vyrovnanou, sebevědomou ženou se
možná ukrývá v krabičce od cigaret nebo v dětských plenkách. V každém
případě jí sestry se šarmem a humorem sobě vlastním hledají, ztrácejí
a znovu nacházejí. Chtějí spasit sebe, svět a to všechno na periferii všech
periferií, kde modrá liška dává dobrou noc.

Fajčiarky a spasitelky v překladu a režii Mariána Amslera měly
v Divadle Lab slovenskou premiéru 25. a 27. února 2013 v podání stu-
dentů absolventského ročníku herectví DF VŠMU.

Text v češtině, slovenštině a angličtině je k dispozici v DILIA.

MŠ

STÜCKE 2013 – pozvané inscenace jsou odtajněny

Ve dnech 11. – 31. května se uskuteční 38. divadelní dny v německém Mülheimu, Mülheimer Theatertage.

V letošním roce vybrala nezávislá komise osm her, jejichž inscenace představí německá divadla z Berlína, Mnichova, Hannoveru, Frankfurtu, Curychu, Bernu a Osnabrücku.

O mülheimskou dramatickou cenu za nejlepší německy psanou současnou hru roku 2012 se ucházejí tyto texty/inscenace:

Katja Brunner: *Von den Beinen zu kurz*

Schauspiel Hannover

Elfriede Jelinek: *FaustIn and out*

Schauspielhaus Zürich

Franz Xaver Kroetz: *Du hast gewackelt. Requiem für ein liebes Kind*
Residenztheater München

Azar Mortazavi: *Ich wünsch mir eins*

Theater Osnabrück

Moritz Rinke: *Wir lieben und wissen nichts*

Konzert Theater Bern

Marianna Salzmann: *Muttersprache Mameloschn*

Deutsches Theater Berlin

Nis-Momme Stockmann: *Tod und Wiederauferstehung der Welt meiner Eltern in mir*

Schauspiel Hannover

Felicia Zeller: *X-Freunde*

Schauspiel Frankfurt

Více na: www.stuecke.de

Tučně vyznačené tituly jsou v německém originále k dispozici v DILIA. Překlad hry X-Freunde do češtiny již připravujeme.

HE

Heidelberger Stückemarkt 2013

Soutěžní přehlídka nové německojazyčné dramatiky, která se koná 26. 4. – 5. 5. 2013, zveřejnila 7 finalistů.

Heidelberger Stückemarkt patří k nejdůležitějším festivalům se zaměřením na nové objevy současné dramatiky a jejich podporu. Již od roku 1996 představuje formou scénických čtení dosud neuvedené divadelní hry, umožňuje diskuzi autorů s publikem a v neposlední řadě oceňuje nemalou finanční částkou vítězné texty.

O hlavní cenu pro mladé autory Heidelberger Stückemarkt 2013 se letos utkají tyto autoři:

Esther Becker: *Supertrumpf*

Uta Bierbaum: *die schweizer krankheit.*

Katja Brunner: *Die Hölle ist auch nur eine Sauna*

Henriette Dush: *lupus in fabula*

Konstantin Küspert: *menschmaschine*

Lorenz Langenegger: *Wo wir sind*

Valerie Melichar: *Sonnenkinder. Sternenstaub. Letzte Televisionen.*

Heidelberger Stückemarkt je letos zaměřený na řecké divadlo: Jaký dopad bude mít evropská finanční krize na řeckou společnost? A co to znamená pro divadelní scénu? Za jakých podmínek se dnes v Řecku dělá divadlo a jaká témata jsou zpracovávána? Na otázky se pokusí nalézt odpověď pozvaní řečtí divadelníci, nejnovější řecké hry a řada dalších hostů v několika panelových diskuzích.

Prestižní festival Heidelberger Stückemarkt otevře vítěz minulého ročníku **Thomas Arzt s oceněnou hrou *Alpenvorland*** (překlad hry do češtiny již připravujeme).

Kompletní program festivalu naleznete zde:

www.theaterheidelberg.de/festivals

Texty Vám můžeme zprostředkovat k přečtení.

Výběrové řízení na podporu zahraničních kontaktů

Institut umění – Divadelní ústav (IDU) vypisuje výběrové řízení na podporu zahraničních kontaktů v oblasti profesionálního umění.

Výběrové řízení se vypisuje v ČR zcela poprvé a bude zaměřeno na vysílání jednotlivců do zahraničí jako účastníků odborných konferencí, seminářů, workshopů, zasedání mezinárodních networků, pozorovatelů na festivalech, přehlídkách, výstavách, veletrzích a dalších odborných akcích v oborech, kterým se IDU věnuje (divadlo, tanec, hudba, literatura, výtvarné umění).

Uzávěrka podání žádostí je **30. 4. a 30. 9. 2013.**

Více informací na idu.cz.

HE

JJ

Cena Marka Ravenhilla za rok 2012

Centrum současné dramatiky letos již potřetí udělilo cenu za nejlepší českou divadelní inscenaci nového dramatického textu. Za rok 2012 bylo z více než 85 premiér v českých divadlech nominováno 7 inscenací.

27. dubna 2013 v Divadle Komedie převzal Cenu Marka Ravenhilla za inscenaci hry Tomáše Vůjtky *S nadějí i bez ní* režisér a umělecký šéf Komorní scény Aréna Ostrava Ivan Krejčí. Cenou pro vítěze byl opět kočich, jehož autorem byl letos výtvarník Marek Cpin.

MŠ

Literární grant DILIA pro rok 2013

Agentura DILIA se rozhodla letos podruhé vyhlásit Literární grant DILIA určený českým vydavatelům a nakladatelům na podporu vydání dosud nepublikovaného a přínosného slovesného díla českého autora. Celkem bylo přihlášeno osm projektů.

Členové Správní rady DILIA se během svého jednání dne 10. dubna 2013 rozhodli udělit Literární grant DILIA pro rok 2013 nakladatelství **Filip Tomáš – Akropolis** a podpořit tak částkou **ve výši 60.000,- Kč** souborné vydání divadelních her Pavla Landovského. Gratulujeme!

Mezinárodní Den divadla 2013

27. března 2013 oslavili divadelníci na celém světě 51. Mezinárodní Den divadla.

Mezinárodní den divadla byl založen v roce 1961 Mezinárodním divadelním institutem (International Theatre Institute – ITI). Tento den slaví každoročně 27. března všechna národní střediska ITI a spolu s nimi celá mezinárodní divadelní obec. Při této příležitosti se organizují různé národní i mezinárodní divadelní akce – k nejvýznamnějším z nich patří Mezinárodní poselství – z podnětu Mezinárodního divadelního institutu je každoročně jeho autorem vybraná světově proslulá divadelní osobnost. Autorem letošního Poselství byl italský dramatik, divadelní režisér, herec, skladatel a nositel Nobelovy ceny za literaturu Dario Fo.

MŠ

ROZHOVOR

Braňo Holiček

Nejsem aktivista, ale o politiku se zajímám

Rozhovor připravila Marie Špalová.

Patří k nejúspěšnějším tvůrcům nejmladší divadelní generace. Kmenově působí jako režisér ve Studiu Ypsilon, spolupracuje ale i s dalšími českými divadly, aktuálně připravuje inscenaci do Divadla v Dlouhé. Věnuje se autorské tvorbě, režisruje, hraje a v březnu získal titul Talent roku při udělení Cen Alfréda Radoka. Braňo Holiček.

Zpěvu a herectví ses věnoval už od dětství. Vzešla ta iniciativa skutečně od tebe, nebo tě k těmto aktivitám přivedli spíš rodiče?

Moji rodiče jsou inženýři – stavaři a bratr je doktor. Brácha hrával fotbal, což mě nikdy nebavilo, a tak táta, který kdysi působil ve studentské kapele, měl představu, že bych mohl zpívat. Přihlásil mě do „lidušky“, ale tím větší iniciativa rodičů skončila. Na téhle lidové škole umění probíhal konkurz na muzikál Oliver Twist, kam mě vybrali, a pak jsem hrál ještě v dalších představeních ve Státním košickém divadle. Strašně mě to bavilo. Byl jsem prakticky od jedenácti let přesvědčený o tom, že budu herec.

Byl jsi slovenskou dětskou hvězdou v muzikálu Východoslovenského státního divadla v Košicích Oliver!, ve třinácti letech si vydal své první CD, ve čtrnácti natočil hlavní roli ve filmové pohádce Král sokolů. Nestane se takový brzký úspěch později trochu determinujícím?

Determinující to není, ale je to otrava. Když mi do Studia Ypsilon přijde fotka k podpisu z Krále sokolů, kterého jsem točil, když mi bylo čtrnáct, tak je mi jasné, že ten člověk se o mne vůbec nezajímá. Já se naštěstí nechci prosadit jako herec, ale především se profilovat jako režisér. Je pravda, že kdyby mou hlavní ambicí bylo herectví, tak by mě asi hodně štvalo, že všechny zajímá jen Král sokolů nebo seriál Vyprávěj. S mým herectvím se to má tak, že když jsem byl kluk, tak jsem byl roztomilý a šlo to samo, a pak jsem byl puberták a hrál jsem deset let našťvané pubertáky. Ale například ve filmu Jaroslava Brabce Post Bellum jsem měl pocit, že skutečně hraju. Byla to velmi náročná práce. Škoda, že nechtějí podepsat fotky z tohoto filmu.

Vystudoval jsi Pražskou konzervatoř a na DAMU si se přihlásil už na obor režie. Kde došlo k tomu zlomu?

Ještě ve čtvrtém ročníku na konzervatoři jsem byl přesvědčený, že budu herec. Všechno tomu nasvědčovalo: uměl jsem zpívat, víceméně se hýbat, nešla mi matematika, chemie a dostal jsem se na poprvé na Pražskou konzervatoř, jako druhý Slovák v pořadí po Darince Rolincové. Narodil jsem se proto, abych byl herec. Od druhého ročníku jsem hostoval v Divadle na Vinohradech a později v Činoherním klubu, a tak trochu přičichl k tomu, jaké to je být hercem, být odkázaný na režiséra, na příležitost a roli. Uvědomil jsem si, že potřebuju větší svobodu a pravomoc než být v područí různých režisérů, kteří mi budou říkat, co mám dělat. Navíc když jsem hrál, tak jsem měl tendenci režisérům do toho „kecat“. Vadilo

mi, že jako herec můžu jen málo ovlivnit celkový výsledek. Tak jsem začal studovat režii a během půl roku se můj sen být hercem otočil a já zjistil, že chci vlastně především režirovat.

Můžeš své herecké zkušenosti při režírování využít a naopak?

Myslím, že je hlavně důležité, že mám zkušenosti s tím, jaké to je být hercem, kterého někdo režiruje. Výhoda je také v tom, že jak si sám píšu scénáře, tak si to sám dokážu přečíst nebo si to sám zahraju – klidně tři role si odchodím na jevišti, ověřím, jestli to funguje a případně změnám. Tohle dělávám často, aniž bych hercům pak předehrával a ukazoval, jak jsem si to zahrál. Jen si zkouším, jestli to v nějaké variantě funguje. A z druhé strany jako herec do toho režisérovi koncepčně nevstupuji, protože vím, jaké to je peklo.

Tvá autorská a režijní tvorba se výrazně opírá o společnou improvizaci během zkoušení. Jak přesně takový proces probíhá?

Dá se říci, že to vyplívá z jisté nouze. Málodky se mi totiž stane, že bych byl z nějakého, už napsaného textu tak okouzlený, abych se pustil do jeho realizace na divadle. Samozřejmě že existují skvělé texty, např. Nebezpečné vztahy v překladu Ladislava Smočka považuji za jeden z nejdokonalejších textů, ale zároveň si nedovedu představit, že bych takový text režiroval. A proto se věnuji tzv. neinterpretáčnímu divadlu, jak se tomu mimo jiné říká. Já bych to spíš nazval „aktuálním, pudovým, povídacím divadlem“. Mě totiž hrozně baví si o vybraném tématu s herci povídat, čemuž věnujeme vždy minimálně třetinu zkoušecího času. Povídáme si, sbíráme materiál, zapisujeme body a přemýšlíme o formě. A pak jsou různé varianty postupu, buď všechen tenhle materiál vezmu a napíšu scénář, nebo

v divadlech, kde jsou na mě už zvyklí, např. v Ypsilonce, vycházíme jen z bodového scénáře, na jehož základě se improvizuje a já tuhle zapsanou improvizaci už jen upravuji. Někdy zase napíšu hrubou kostru textu, který se během zkoušení několikrát změní a opět zapíše. Ten průběh je pokaždé trochu jiný.

Je takhle vzniklý scénář přenositelný do jiného divadla?

Myslím, že určitě ano. Některé mé texty mají víc podobu divadelní hry, některé jsou spíš textovým materiálem bez scénických poznámek. Nejdál v experimentu jsem asi zašel v jedné z posledních mých inscenací – Demo demokracie ve Studiu Ypsilon. Nejde tu totiž ani tak o nějaký napsaný text. Podstatný je jakýsi „návod ke hře“. Když divadlo na takovouhle „hru“ přistoupí, dodrží pravidla a jeho herci jsou dobří improvizátoři, tak to téma vyleze. Hrozně by mě zajímalo vidět Demo demokracii v interpretaci nějakého jiného divadla.

V poslední době se tvá autorsko-režijní tvorba zaměřuje na politická témata (např. inscenace Politický kabaret aneb Seber si to hovno v MeetFactory nebo Demo demokracie ve Studiu Ypsilon). Proč si se rozhodl pustit na tento, v Čechách do značné míry stále, tenký led?

Ani nevím, měl jsem zkrátka pocit, že je správná chvíle něco říct. Vždycky jsem se o politiku zajímal, s kolegou Honzou Tošovským jsme vždy vedli politické diskuse, takže když se objevila příležitost v pražské MeetFactory udělat politický kabaret, pustili jsme se do toho. Díky téhle spolupráci jsem se potkal s řadou zajímavých lidí z různých aktivistických organizací, např. Vyměňte politiky, Nadační fond proti korupci nebo Rekonstrukce státu. Chtěli jsme docílit, aby se lidi nejen bavili, ale také se zamysleli.

Nejsem aktivista, ale zajímám se o politiku a spousta věcí mě štve, ale asi nejvíc mě štve lidi, že nepřemýšlí v souvislostech.

V březnu jsi získal titul Talent roku při udílení Cen Alfréda Radoka. Jak se podle tebe mladým talentovaným lidem žije v České republice? Táhne tě to do světa? Plánuješ se třeba někdy vrátit na Slovensko?

Myslím, že vždy by mohlo být líp, ale rozhodně si nestěžuju. Žije se mi dobře. Co se týče práce mimo Českou republiku...? No vlastně nevím. Ale vrátit se na pár měsíců na Slovensko, by mě třeba zajímalo...

Braňo Holiček

Narodil se 14. 8. 1985 v Košicích. V dětství účinkoval v několika inscenacích ve Státním divadle v Košicích, hrál titulní roli v muzikálu *Oliver* a spolupracoval se slovenskou televizí. V roce 2006 absolvoval herectví na Pražské konzervatoři a v současné době je studentem režie Katedry alternativního a loutkového divadla DAMU.

Coby herec účinkoval v mnoha televizních inscenacích, seriálech a filmech (např. *Král sokolů*, *Všichni moji blízcí*, *Kruh*, *Red Baron*, *Post Bellum*, *Vyprávěj*) i divadelních inscenacích (v Činoherním klubu a Divadle na Vinohradech). Ve Studiu Ypsilon režíroval autorské inscenace *Meeting Point*, *V sedmém pádu*, *Tmavomodrý svět (naruby)*, *Deadline*, *iJá* a *Demo demokracie*. Jako režisér hostoval v libereckém Divadle F. X. Šaldy (*Googling and Fucking*, *Přísně tajné: hrubá nemravnost*, *Kabaret R.I.P. aneb Drahý Kadle, kampak dneska po divadle?*, *LSDown*), v kladenském Divadle Lampion (*Cesta za barevným snem*) a spolupracoval s Divadlem v Dlouhé, Divadlem Letí a MeetFactory. Za své texty *Meeting Point*, *Tmavomodrý svět (naruby)* a *iJá* získal Cenu Evalda Schorma. V rámci Cen Alfréda Radoka získal titul Talent roku 2012.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

Premiéry a užití děl

22.1.2013
Divadlo Letí Praha **česká premiéra**
(Studio Švandova divadla)
Esteve Soler
Proti pokroku
Překlad: **Martina Černá**
Scénická skica v rámci cyklu 8@8.

Proti pokroku – foto archiv divadla

29.1.2013 **první provedení**
Divadlo Malé Vinohradské
Jan Werich – Jiří Ondra
Tři veteráni

31.1.2013
Moravské divadlo Olomouc –
Činohra (Divadlo hudby Olomouc)
Michaela Doleželová
a **Roman Vencel** **první provedení**
Královny

Královny – foto archiv divadla

1.2.2013
Městská divadla pražská Praha
(Divadlo Rokoko) **česká premiéra**
Vittorio Franceschi
Úsměv Dafné
Překlad: **Marina Feltlová**

Úsměv Dafné – foto archiv divadla

9.2.2013
Městské divadlo Brno
(Činoherní scéna) **první provedení**
Klaus Mann – Petr Kracík –
Ladislav Stýblo
Mefisto

Mefisto – foto Jefa a Tino Kratochvilové

Premiéry – divadelní oddělení 9

9.2.2013
Naivní divadlo Liberec **první provedení**
Jan Werich – **Tomáš
Syrovátka**
Až opadá listí z dubu

Až opadá listí z dubu – foto archiv divadla

15.2.2013
Divadlo F. X. Šaldy Liberec –
Činohra (Malé divadlo) **první provedení**
Tomáš Dianiška – **Braňo
Holiček**
LSDown

LSDown – foto archiv divadla

10 Premiéry – divadelní oddělení

19.2.2013
Cabaret Calembour Praha
(Malá scéna Studia Y) **první provedení**
Milan Šotek
Plejtváč

Plejtváč – foto archiv divadla

1.3.2013 **první provedení**
Divadlo Radost Brno (Malá scéna)
Janka Ryšánek Schmieďtová
Za devatero horami
Scénická hudba: **Petr Šmirák**

Za devatero horami – foto archiv divadla

22.3.2013 **česká premiéra**
Národní divadlo Praha –
Činohra (Divadlo Kolowrat)
Lenka Lagronová
Z prachu hvězd

Z prachu hvězd – foto Hana Šmejkalová

30.3.2013 **česká premiéra**
Západočeské divadlo Cheb
Joël Pommerat
Prolomit ledy
Překlad: **Zdeněk Bartoš**

Prolomit ledy – foto archiv divadla

1.3.2013 **česká premiéra**
Centrum experimentálního
divadla (CED) Brno – HaDivadlo
Wolfram Lotz
Velemarš
Překlad: **Kateřina Bohadlová**

Velemarš – foto archiv divadla

6.3.2013 **první provedení**
Divadlo Tramtarie Olomouc
František Hrubín – Vladislav
Kracík
Romance pro křídlovku

Romance pro křídlovku – foto archiv divadla

22.3.2013 **česká premiéra**
Městské divadlo v Mostě
(Scéna pod točnou)
Robert Pinget
Král a бага
Překlad: **Jan Krupa**

Král a бага – foto archiv divadla

Výhodné provozování her – zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacena záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300 – 400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

<i>Jméno autora – název hry</i>	<i>% z hrubých tržeb (zaplaceno do)</i>
John Patrick – Manžel pro Opalu	za 6% netto (31.12. 2015)
George S. Kaufman, Moss Hart – Přišel na večeri	za 6% netto (17.12. 2013)
David Mamet – Sexuální perverze v Chicagu	za 6% netto (30.3.2014, profesionální divadla)
<i>Joseph Stein – Zorba</i>	<i>za 10% netto (31.12.2015)</i>
<i>Bernard Slade – Každý rok ve stejnou dobu</i>	<i>za 6,6% netto (7.7.2017)</i>
<i>Bernard Slade – Další roky ve stejnou dobu</i>	<i>za 6,6% netto (7.7.2017)</i>
Michael Cooney – Habaďúra	za 6,5% brutto (31. 12. 2016)
Tennessee Williams – Tramvaj do stanice Touha	za 6% netto (1. 9. 2013)
<i>všichni belgičtí autoři (de Ghelderode, Barbard atd.)</i>	<i>vždy za 8% netto</i>
<i>John Godber, Jane Thorntonová – Barmanky</i>	<i>za 6% netto (28. 2. 2015, profesionální divadla)</i>

12 České hry – divadelní oddělení

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozornosti, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čisté loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Nabízíme

České hry

Braňo Holiček v DILIA

Demo demokracie

Braňo Holiček

Žánr: návod na hru

Obsazení: variabilní

Demokracie je diskuze. Symptomem nemocné společnosti je nemocná diskuze. Experiment, který zkouší, kam až lze zajít nejen s divákovou, ale i obecně lidskou trpělivostí s tím, co se v současnosti děje a čeho jsme každodenně svědky. „Politika přestává existovat, existuje jenom zájem. A kam se ztratil náš zájem? Ten se proměnil v pasivitu – absolutní nezájem.“ Copak to není demokracie? Nebo alespoň její demoverze?

Divadelní experiment pro odvážné a hravé divadelníky. Nečekejte klasický divadelní scénář, dialogy, postavy ani situace. Do ruky se vám dostane „návod ke hře“. Chce to odvahy. Pokud na tuhle „hru“ přistoupíte, dodržíte pravidla a nebudete se bát improvizovat, nebudete litovat.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

iJá

Braňo Holiček

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Příběh člověka toužícího po dokonalosti. Příběh, na konci kterého je chyba. Může být dokonalost bez chyby? A je to pořád dokonalost? Kde končí produkt a kde začíná člověk? Víme, co chceme, nebo to vědí ti,

co nám to nabízejí? Prodávají? Byl Steve Jobs marketingová superstar, nebo Bůh? A je v tom rozdíl? A co na to Adam a Eva?

Autorský text inspirovaný životem a „dílem“ Steva Jobse. Pokus o vhled do operačního systému dnešního světa. Vhled do života jednoho uživatele v post-PC době. Svět, ve kterém není důležité, co používáte, ale jak to používáte. Svět, ve kterém neexistuje správně, nebo špatně... Víte, že koupí toho správného produktu se z vás může stát lepší člověk? Bezchybný, hezčí, přitažlivější... Milujete Apple? A miluje Apple vás? A je to láska? Je. iNení.

Hra získala 3. místo při udělení Ceny Evalda Schorma za rok 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Meeting Point

Braňo Holíček

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Celkem 67 postav, které hrají pouze tři herci! V jejich podání sledujeme příběh tří hlavních hrdinů – tři (ne)obyčejné životy se v jednu chvíli protnou a jejich banální setkání způsobí katastrofu. Martin – obyčejný kluk se záletnickými sklony se přiznání do lukrativního prostředí. Barbora, submisivní holka, která nikdy netrpěla přílišnými ambicemi, je den co den konfrontována s úspěchem své sestry – slavné zpěvačky. Jakub, mladý muž, který svou občejností splývá s davem, je ve svých třiceti letech pořád paníkem. Životy tří hlavních postav se radikálně změni ve chvíli, kdy se na patnáct vteřin setkají v metru u automatu na jízdenky. Martin ztrácí penězku s 10 000 Kč na potrat dítěte, které udělal své milence. Barbora chce na ztrátu upozornit Martina – při prudkém pohybu se však řízne o arch not, které drží v ruce – míří totiž na pěvecký casting. Jakub využije momentu nepozornosti a penězku zvedá ze země, díky těmto penězům to dnešní vysněné rande už určitě vyjde. Od téhle chvíle už nebude nic jako dřív a osudy všech tří hrdinů nabere

jasný směr. Martin nedokáže potrat zajistit, hrouť se mu manželství, až skončí na ulici. Barbora přijde pozdě na casting, despotický otec ji přivede až k pokusu o sebevraždu a jediné východisko je pro ni pouze sebepoškození. Jakubovi jeho vysněné rande opět nevyjde, tak utratí všechny peníze v herně a stává se z něj gambler. Jediným řešením je opětovné setkání. Postavy se setkávají v abstraktním bezčasi, v prostoru čekárny, zastávky, pouště, nebo kdekoli jinde... nejdůležitější je rozhodnout se. Rozhodnout se, do kterého vlaku nastoupit. Co dělat, když příští stanice je Bohnická...? A všechny trasy vedou do Háje.

Hra je vyprávěna stříhovým, až filmovým způsobem. Střídavě sledujeme Martina, Barboru a Jakuba, jak postupují časem a jak se jejich život vyvíjel před setkáním v metru a co následuje po těchto fatálních patnácti vteřinách. Děj nabírá stále větší tempo a přizpůsobuje se tomu i způsob vyprávění. Od delších uzavřených scén až po „střepy“ situací připomínající delirium. V každé scéně hraje jeden herec hlavního hrdinu a zbylí dva herci hrají všechny ostatní postavy, což nabízí obrovské herecké příležitosti. I přes závažná témata a díky situacím vykresleným s jistou dávkou lehkosti a humoru je tento neobyčejný příběh neobyčejně obyčejných lidí především tragikomedii.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Politický kabaret, aneb Seber si to hovno!

Braňo Holíček, Jan Tošovský a spol.

Žánr: politická satira

Obsazení: variabilní

Má v dnešní době smysl vůbec dělat politické divadlo? A pokud, tak jaké? Má nastavovat zrcadlo době? Má nás rozesmát a tím nám ulevit? Má analyzovat problém a hledat řešení? Má nás pohnout k činu? Čím absurdnějších rozměrů česká politická situace nabývá, tím více pokusů

o její reflexi můžeme v naší kultuře sledovat. Veselé protestsongy, televizní skeče, sarkastické komentáře v novinách i tolik úspěšná scénická čtení jsou ale převážně spíš úsměvnými glosami než snahou vzbudit ve publiku více než pár povzdechnutí. „Budem si z toho pořád dokolečka jenom dělat strandu, nebo s tím zkusíme ku*va už něco udělat?“

Politický kabaret nás v sérii skečů provede různými oblastmi našeho veřejného života. Setkáme se s Občanem, Starostou, Primátorem, Ministrem... a mnoha dalšími, kteří spoluutvářejí radostnou tvář naší současnosti. Skeče sice vychází z konkrétních a aktuálních politických událostí, zároveň se chtějí dobrat širších odpovědí na otázku, co je vlastně špatné a co by se mohlo změnit.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nové hry Viliama Klimáčka v DILIA

Beat

Viliam Klimáček

Slovensko

Žánr: tragikomedie

Obsazení: 4 – 5 mužů, 4 – 5 žen

Rodinná tragikomedie o tom, v jakém rytmu nám tloukly srdce v čase reálného socialismu.

Důležitým tématem hry je emigrace na nezaměnitelném pozadí vztahů obyčejné rodiny v typickém maloměstském slovenském prostředí. Příběh by se vlastně mohl odehrávat kdekoli, a přeci budete mít neodbytný pocit, že je právě váš. Veselý, smutný, dojemný... Chvillemi nabírá až rozměry antického dramatu, jehož forma se naivně vesele bije s obsahem. Všudy přítomný chór groteskně komentuje všední osudy tzv. malých lidí. Hra *BEAT* (každý má svůj rytmus) představuje v tom nejlepší slova smyslu experiment, který má však silný divácký potenciál.

Vždyť ve které rodině nebyly pobožné babičky, rebelující synové – bigbíťáci, starostlivé matky číhající na nedostatkové zboží, nebo zašití geniální kutilové – otcové. První studentské lásky, ale i bolestné vystřízlivění ze socialistické nostalgie a iluze, že na Západě to všechno funguje jinak.

„Pro mě je BEAT univerzální příběh. Mám pocit, že takhle směšně, trapně a zároveň citově jsme žili všichni. Víc jsme četli a z toho mála, co jsme dokázali nasát z knížek, zahraničních rádií a vídeňské televize, protože internet u nás tehdy nebyl, jsme hodiny dokázali debatovat o politické situaci ve světě, která byla výrazně odlišná od té oficiální, prezentované tehdejšími státními médii. Půjčovali jsme si samizdatové knihy, poslouchali zakázanou hudbu, zkrátka byl to svým způsobem určitě čas duchovnějšiho hledání. Proto si ho i tak dobře pamatuji. Mnozí jsme v těch časech takhle žili a myslím si, že by to mohlo být zajímavé i pro mladé a naše děti, které to nikdy nezažily. BEAT je univerzální příběh o tom, jak se v té době žilo v jedné zakleté zemi, spící princezně jménem Československo.“

(Viliam Klimáček)

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Díleri

Viliam Klimáček

Slovensko

Žánr: černá komedie

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Hra s podtitulem „Všechno je na prodej“ představuje čtyři bizarní lidské osudy, podávané s humorem, místy velmi černým.

„Série bizarních divadelních příběhů, které odkrývají skryté stránky životů tzv. solidních lidí, ale i těch tzv. pochybných. Nakonec vysvitá, že svá temná tajemství má jedna i druhá strana a že rozdíl mezi nimi je relativní. Všichni něco kupují a prodávají a neexistuje nic, co by se nedalo

koupit, protože všechno je na prodej a téměř každý člověk je tedy potenciální díler. Díleři Viliama Klimáčka se navzájem liší věkem, vzděláním i svým společenským postavením. Mladá diskrétní obchodnice s erotickými pomůckami pro dámy je zároveň studentkou filozofické fakulty. Díky znalosti filozofie obsluhuje intelektuální zákaznice. Populární umělec přijímá honorář od mafiána za zasvěcení do základních společenských dovedností. Mafián platí dluhy vdově po svém otci. Distinguovaná vdova, vysokoškolská učitelka filozofie, si v největší diskrétnosti kupuje erotické pomůcky pro dámy. Mafiánovi splácí dluh tím, že mu pomáhá vyrovnat se s traumaty z dětství a podle přesných pokynů pravidelně hraje jeho mrtvou tyranskou matku. Stejně jako zboží se dají koupit emoce, vzpomínky i sny, duševní zranění i erotické touhy, masochizmus i obscénnost. Nic není takové, jak vypadá na první pohled. Dramatické postavy postupně odhalují svá tajemství, prozrazují, co kupují, co prodávají, od koho a komu. Text hry Viliama Klimáčka připomíná klubko příběhů, které se odehrávají kdesi na pomezí reality a fikce, přičemž nejde o fikci fantastní či metafyzickou, ale o fikci velmi věrohodnou, i když značně bizarní.“

(Naděžda Lindovská: *Pulp fiction na slovenský způsob?*)

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mutanti

Viliam Klimáček

Slovensko

Žánr: černá komedie

Obsazení: 2 muži, 1 žena, mužské hlasy

Čierna komédia o prvých aj posledných veciach 4% človeka.

Příběh dvou gayů, z nichž jeden má smrtelnou nemoc a přemýšlí, co po něm zůstane. Tisíc plyšových hraček, které po něm házeli v taneční televizní soutěži? Nebo partner, který rád vaří a uklízí a raději než

Bergmana sleduje kurzy Jamie Olivera? Nebo by to mohlo být dítě?

Keď zaživa na Slovensku, aspoň po smrti v nebi.

„Mutanti (poslední valčík v hotelu Kriváň) jsou příběhem dvou homosexuálů, kteří žijí ve společné domácnosti, mají své spory, žárlivé scény i každodenní stereotyp. Jeden z nich je herec Viktor, umírající na rakovinu, který zažil 5 minut své slávy v televizní taneční soutěži. Tu mu připomíná už jen pytel plyšáků vyvolávající pochybnosti, co po něm vlastně zůstane... Druhý je René, který rád vaří, sleduje Bergmanovy filmy, Jamieho Olivera a chová domácího miláčka pavouka Roba. Tento pár se musí vyrovnat s mnoha těžkostmi. Nejen s chorobou partnera, stagnujícím vztahem, ale i s urážkami a ataky ze strany anonymního okolí. Všechno se začne měnit, když do příběhu omylem vstupuje prostitutka, která se má stát matkou jejich společného dítěte, což vytváří celou řadu vtipných situací. Aby však příběh nebyl takový lineární a zasazený do běžné reality, narušují ho snové, částečně mysticky vyznívající výstupy Panny Marie, patronky Slovenska, na hotelových toaletech, která zpívá operní árie a tancuje s Viktorem valčík.“

(Elena Knopová: *Kedy spôsobuje „inakosť“ nenávisť a kedy bolí?*)

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Velká kilovačka na náměstí Billa Gatesa

Viliam Klimáček

Slovensko

Žánr: černá komedie

Obsazení: 2 muži, 4 ženy

Černá komedie ze současnosti inspirovaná počítačovými hrami a komiksem Sandman. Žena, která nikdy nespí, a muž, který má nečekané záchvaty spánku. Tři divné postavy řídí jejich osud – Delirium, Touha a Smrt. Zdají se jim nebo je viděli na stránkách komiksu? Muž dostane tři šance zachránit svůj rozpadající se vztah s manželkou – jako v počítačové hře. Stihne projít všechny levely v časovém limitu?

„Tato hra měla v roce 2010 světovou premiéru v Itálii pod názvem *Odyseus chatuje s bohy, Hamlet hrá playstation, Raskoľnikov číta komiks*. Za rok jsem ji zkrátil a upravil pro své divadlo GUaGU. Děkuji Neilu Gaimanovi za jeho kulturní komiks Sandman, ze kterého jsem si vypůjčil pár postav. Napsal jsem k nim vlastní příběh. Ty postavy jsou Sandman, Delirium, Touha a Smrt. Jenže Neil Gaiman si ty postavy vypůjčil zase z řecké mytologie a ta si je vypůjčila z kolektivního vědomí lidstva, které je tvořilo snad od úsvitu civilizace. A proto – díky ti, lidstvo, že si mi umožnilo napsat tuhle hru!“

(Viliam Klimáček)

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Malá domů

Michaela Doleželová, Roman Vencel

Žánr: sportovní crazy komedie

Obsazení: 5 mužů, 1 žena

Fotbalová komedie, která hraje první ligu.

Fotbalovému týmu, hrajícímu nejvyšší soutěž, hrozí pád do druhé ligy. Aby hráči odvrátili tuto hrozbu, musí splnit nemožný úkol – porazit v posledním zápase sezóny tým, který hraje o první místo tabulky. Představenstvo klubu dává trenérovi nůž na krk a chce, aby za každou cenu dovedl mužstvo k výhře. Jenže to se snadněji řekne, než udělá. Těžko můžete uspět, když váš kádr táhne přestarlý kapitán hrající poslední zápas v kariéře a obranu řídí syn majitele klubu, který umí sotva kopnout do balónu a myslí si o sobě, že je David Beckham. A aby toho nebylo málo, tak osudný zápas bude, poprvé v nejvyšší soutěži, pískat ženská rozhodčí. V takovém případě nezbyvá, než vymyslet taktiku, která nemá s fotbalem společného zchola nic. Stačí vybrat obětího beránka, který bude ochoten dostat rozhodčí do postele, a kdyby i to bylo málo, ještě je v záloze plán B – udělat z hráčů herecké hvězdy, které umí nafilmovat celou škálu pádů a zranění tak, že by jim to zbaštil i Dustin Hoffman...

Děj hry se odehrává během již zmíněného posledního utkání sezóny. Divák se prostřednictvím flashbacků teprve postupně dozvídá, co tomuto zápasu předcházelo, a blíže se seznamuje s jednotlivými postavami. Tři herci hrají dvě fotbalové jedenáctky, nechybí komentátor zápasu, zákulisní třeňnice, standardní situace, ani zpomalené záběry, zkrátka vše, co k pořádnému fotbalu patří.

Malá domů je komedií, která vznikla speciálně pro bratislavské Divadlo v podpalubí. Stala ve však tak úspěšnou, že se autoři rozhodli vytvořit i verzi adaptovanou do prostředí české nejvyšší fotbalové soutěže. K tomuto účelu použili týmy Baníku Ostrava a Sparty Praha. Hra je však koncipována tak, aby se dala snadno přizpůsobit potřebě inscenátorů a stala se lokální komedií, která jakoby byla napsána přímo pro daný

soubor či divadlo. Stačí jen, dle potřeby, pozměnit názvy obou týmů, případně upravit i jména jednotlivých hráčů a rázem máte komedii, která umí být „doma“ takřka kdekoliv. Jednoduchými dramaturgickými zásahy se dá hra adaptovat také na úroveň druhé či třetí ligy.

Michaela Doleželová a Roman Vencl jsou absolventy činoherního herectví na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Divadelní hry píší společně od roku 2006, kdy vznikla jejich prvotina *Výročí*. Zpočátku psali pouze pro potřeby vlastní divadelní společnosti, ale v současné době jsou jejich texty poptávány různými divadly v České i Slovenské republice. Na svém kontě mají několik divadelních komedií a další chystají. Jejich zatím nejúspěšnější hra *Když se zhasne* se stala nejuváděnější českou komedií roku 2012, kdy se během jediné sezóny dočkala hned pěti různých nastudování. Autorsky spolupracují např. s Moravským divadlem Olomouc, s Městským divadlem Zlín, Slezským divadlem v Opavě, nebo s bratislavským Štúdiem L+S.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Vzpouora nevěst

Michaela Doleželová, Janka Ryšánek Schmiedtová

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 6 žen

Láska je láska, ale řízek je řízek.

Vítejte v agentuře Beremese.cz – tradice, profesionalita, pozitivní reference! Budete-li se vdávat, nesmíte zapomenout na nic důležitého: sladit kytici s kravatou ženicha, objednat koláčky a hlavně získat duševní klid a vyrovnanost. Na to i mnohem víc je doktorka Zapletalová číslo jedna. Navštivte její psychologický výcvik Já na to mám! zaměřený na zvládnání stresu, osobnostní rozvoj a vztahové poradenství. Co všechno předchází tomu nejkrásnějšímu dni v životě ženy? Není toho málo!

Komedialní příběh o předsvatebním hledání sebeúcty napsaný ženami nejen o ženách a nejen pro ženy.

Jana Ryšánek Schmiedtová (CZ)

Narodila se 4. 11. 1983 v Praze jako třetí ze tří sester. Vystřídala tři základní a tři střední školy. Hrdě odmaturovala na Lincoln High School ve městě Portland v americkém Oregonu a na Arcibiskupském gymnáziu v Praze. Vysokou školu vystudovala prozatím jednu – činoherní režii na Janáčkově akademii v Brně, odkud vjela na dvě zahraniční stáže – do portugalského Lisabonu a skotského Glasgow. Autorsky spolupracuje mimo jiné s Českým rozhlasem, Hospodářskými novinami, časopisem HOUSER a webem Nekultura.cz. Režiovala v brněnském studiu Marta, Divadle Šumperk, HaDivadle, Městském divadle Zlín a Loutkovém divadle Radost. Za původní hru Fridy získala 3. místo při udělení Ceny Evalda Schorma za rok 2009.

Žena přes palubu

Adriana Totiková

Slovensko

Překlad: Jiří Vobecký

Žánr: komedie

Obsazení: 3 ženy a 1 mužský hlas

Jak uvádí o této hře autorka samotná: „Je to hra, která naslouchá intimnímu rozhovoru tří žen. Díváme se do zrcadla a často se smějeme. Tomu, jak my, ženy, dokážeme přehánět, jak se dokážeme pro něco zapálit, ale i tomu, jak dokážeme být marnivé. Naše hrdinky vám možná připomenou střípky z vašeho života a vy na krátkou chvíli zpomalíte a odpovíte si s nimi na různé otázky. Co je vaší životní výzvou? Jaká máte tajemství,

o nichž nikdo jiný nic netuší? A co se ukrývá ve vaší kabelce?... A vy, naši milí mužové, mějte pro nás pochopení a buďte trpěliví, protože my se snažíme o to samé, pouze se v tom vesmíru Marsů a Venuši vždy nedokážeme potkat na té správné vlnové délce mléčné dráhy.“

Tato komedie se již několik let s úspěchem hraje v Bratislavě. V české premiéře ji uvedlo Divadlo Silesia Ostrava.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Adriana Totiková

se narodila v Humenném na Slovensku. Vystudovala slovenský jazyk a estetiku na Filozofické fakultě, režii a dramaturgii na VŠMU v Bratislavě. Během studií absolvovala stáž na Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza ve Varšavě. Patří mezi nejmladší slovenské režisérky a autorky, mezi její hry patří např. *Ráno po*, *Hurá Luxus!* nebo *Tie roky 90te*. Během studia na VŠMU vytvořila autorskou inscenaci *Žena cez palubu*, která byla nominovaná na cenu DOS-ky (Divadelní osobnost sezóny) jako *Objev sezóny*.

DILIA pohádková

Dobrodružství na ostrově Čičidžuma

Michaela Doleželová, Roman Venc

Žánr: pohádka

Obsazení: 1 – 2 muži, 2 – 3 ženy

(varianty: 1 muž a 2 ženy; 1 muž a 3 ženy; 2 muži a 2 ženy)

Malá Natálka se prostřednictvím dětské knížky dostane na ostrov Čičidžuma, kde se potká s poněkud svéráznou opicí Marly. Ta se chystá na nebezpečnou výpravu do džungle, aby tam od příšery Sekule získala zpět opičí poklad, který jí příšera ukradla. Natálka se rozhodne Marly se získáním pokladu pomoci. Opička jí slíbí, že pak na oplátku udělá všechno proto, aby se Natálka mohla dostat zpátky domů. Natálka s Marly se tak vydají na dobrodružnou cestu ostrovem, při které potkají lenochoďáka Speedyho, který neumí usnout, hejno sta blech, které ze všeho nejraději lechtají a koušou, a také ukrutánského piráta Zlovouse. Zlovous se doslechl o vzácném opičím pokladu a připlul na Čičidžumu společně se svým papouškem Kadu, aby ho za každou cenu získal. Nezastaví se před ničím, ani před masožravkami a už vůbec ne před Natálkou a její opičí kamarádkou Marly. Všichni se setkají u doupěte příšerné příšery Sekule, která jim dá tři hádanky. Zlovous vezme ze strachu o holý život nohy na ramena a Natálce s Marly nezbude nic jiného, než aby poklad získaly vlastními silami, což se jim nakonec podaří. K velkému překvapení Zlovouse i Natálky se ukáže, že v truhle není nic jiného, než trs banánů. Ostatně, ne nadarmo se říká, že opičí poklad je to nejcenější, co opice mají... Zlovous a Kadu se rozhodnou pověsit pirátství na hřebík a místo toho využijí svůj koráb k přepravě zboží mezi tropickými ostrovy a Marly pomůže Natálce dostat se zpátky domů. Všechno by to mohl být jen krásný sen, kdyby se Natálce na krku nehoupal opravdický, pirátský náhrdelník...

Pohádka je vhodná jak pro předškolní děti, tak i pro školáky na prvním stupni ZŠ.

Michaela Doleželová a Roman Vencl jsou absolventy činoherního herectví na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Divadelní hry píší společně od roku 2006, kdy vznikla jejich prvotina *Výročí*. Zpočátku psali pouze pro potřeby vlastní divadelní společnosti, ale v současné době jsou jejich texty poptávány různými divadly v České i Slovenské republice. Na svém kontě mají několik divadelních komedií a další chystají. Jejich zatím nejúspěšnější hra *Když se zhasne* se stala nejúspěšnější českou komedií roku 2012, kdy se během jediné sezóny dočkala hned pěti různých nastudování a v roce 2013 se chystají její další uvedení v Čechách, ale také na Slovensku a v Polsku. Autorský spolupracují s Moravským divadlem Olomouc, s Městským divadlem Zlín, Slezským divadlem Opava, nebo s bratislavským Štúdiem L+S.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Červík Jiřík a světluška Liduška (jak se našli)

Jiří Hopp

Žánr: pohádka

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Činoherní pohádka s lidovými písničkami pro děti od 3 do 9 let.

Červík Jiřík se chystá užuz zakuklit, když za ním příběhne kamarád, červík Pavlík, a poprosí ho o pomoc. Světlušce Lidušce zhasla lampička a nikdo jí neumí opravit. Jiřík je jediný červík, který vychodil celou luční mateřskou školu a mohl by světlušku zachránit. Světlušce se červík moc líbí, ale má z něj strach. Neví, co se z něj po zakuklení vylihne. Nakonec všechno dobře dopadne, světluška se zase rozsvítí a z červíka se vylihne krásné překvapení...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Červík Jiřík a světluška Liduška jdou poprvé do školy

Jiří Hopp

Žánr: pohádka

Obsazení: 2 muži, 1 žena, loutky

Červík Jiřík se světluškou Liduškou se vydají poprvé do školy. Potřebují se naučit řadu důležitých věcí. Světluška už se nemůže dočkat, zato červík je lenoch a nechce se mu ráno vstávat. Ve škole je cizí řečí přivítá paní učitelka Roháčová a hned se pustí i do počítání. Jiřík je z čísel celý popletený a ještě k tomu všichni dostanou domácí úkol. Mají spočítat, kolik má beruška puntíků. Jenže kde ve vysoké trávě najít berušku...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

O princezně Leontýnce a dračím mláděti

Ludmila Hoppová

Žánr: pohádka

Obsazení: 3 – 4 muži, 3 – 4 ženy

Na královském zámku je velký shon. Všichni se připravují na oslavu narozenin princezny Leontýnky. Zato princezna nemá vřavu ráda a potichoučku se po špičkách vytratí na procházku do královské obory. Bloumá sem a tam a najednou objeví opuštěné vejce. Je tak veliké, že ho princezna neunes. Odhrne tedy větvičky a hledá, aby na něj svítilo sluníčko. Z vajíčka se vylihne malý drak a princezna Leontýnka je první, koho dráče uvidí. Princezna se o dráčka vzorně stará a stanou se z nich nejlepší kamarádi. Když se o Leontýnku začnou ucházet nápadníci, drak nechce princeznu žádnému dát...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pohádkový betlém

Ludmila Hoppová

Žánr: pohádka

Obsazení: 1 – 2 muži, 2 ženy

Činoherní pohádka pro děti od 3 do 10 let s vánočními koledami.

Andělka se vydá v předvánočním čase dolů, aby viděla, že je všechno jak má být. Protože je Andělka ještě malá, chtěla by v první řadě udělat radost lidským dětem. Ale jak? Vzpomene si na pohádku o zlaté rybce a vyhledá zlatého kapříka, kterého poprosí, aby každému děťátku o Vánocích splnil jedno přání. Kapřík to Andělce chce slíbit, jenže všechno zaslechne čertík Šmydlífousek. Jak slyší, že kapřík umí plnit přání, chytí ho a přeje si, aby kapřík všechny zlobivé děti nanosil přímo před čertíka. Čertík by potom mohl jenom lenořit. Jenže to se Andělce vůbec nelíbí. Aby kapříka vysvobodila, musí Andělka Šmydlífousekovi splnit tři přání. A čertovská přání – to není jen tak!

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pohádky z uzlíku kouzelné babičky

Ludmila Hoppová

Žánr: pohádka

Obsazení: 1 muž, 2 ženy a loutka

Pohádkové lepoprelo s písničkami.

Pohádková babička ve svém uzlíku nosí svého rozmarného kocourka Fouska. Fousek se každou chvilku vydá na nějaký výlet a babičku tak dovede třeba za krajánkem Lojzíkem. Lojzík se zamiloval do lesní víly. Musí jí ale vysvobodit ze začarovaného lesa, protože Paní Lesa nechce ve svém království zůstat bez ní.

Na noc se babička s Fouskem chce schovat ve mlýně. Dobráckého pana mlynáře tu trápí potouchlé strašidlo, které mu kazí práci a ničeho se nebojí. Cestou ze mlýna kocourek zaběhne do zahrady, kde se dějí podivné

záhady. Teprve kouzelná babička přijde na to, že tu vyrostla zahradníčkovi podivná rostlinka, která vyhájí všechny pěkné kytičky. Naštěstí se naše babička všude objeví v pravou chvíli a dobře ví, co udělat, aby všechno dopadlo dobře...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tajemství stříbrné vločky

Ludmila Hoppová

Žánr: pohádka

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Vánoční pohádka s koledami.

Bohatá selka má pocit, že má „pořád málo“. Přeje si, aby o Vánocích dostala všechny poklady světa, zato svým sousedům závidí i obyčejnou radost. Hlavně sedláku Koblížkovi, který hospodaří nedaleko. Všechno zaslechne Luciper a poručí čertíkovi Alíkovi, aby mlynářku donesl pěkně do pekla. Jenže právě v tuto dobu se na zemi objeví andělek. Nenechá hodného Koblížka ani selku Aničku bez pomoci a čertům ukáže, že dobro musí vždycky zvítězit a kdy jindy, než právě o Vánocích? Selka se nakonec polepší, čert odtáhne s nepořízenou a v chaloupce všichni společně mohou oslavit krásné vánoční svátky.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Za devatero horami

Jana Ryšánek Schmiedtová

Žánr: Loutková pohádka pro děti od 3 let.

Obsazení: 1 – 3 muži, 2 – 4 ženy, loutky

Tři kratičké pohádky pro loutky a pět herců O kohoutkovi a slepičce, O zajíčkovi a lištičce a O řepě jsou určeny pro nejmenší diváky a jejich rodiče.

V jedné malé vesničce bydlí tetka Micina, babička Polívčička a někdy trochu protivný dědeček Kukyn. Na návsi by panoval klid a mír, kdyby se ale v okolí nepotloukali dva drzi, a mezi námi i pěkně nenažraní, potkaní kluci: vychytralý hubeňour Žeryn a baculatý dobrák Myškin. Tihle dva uličníci se čas od času vloupají někomu do domečku, ukradnou všechny zásoby jídla a spořádají je na posezení. Když nic jiného není, snědí klído pído šlupky od brambor nebo papír od uzenáče, vypijí lák z nakládaných okurek a v nouzi skutečně největší si dají třeba i špejličky od jitrniček. Jediná možnost, jak před těmhle potkaními loupežníky ochránit spížírnu a ledničku, je... Pořít si kocoura! No ano, kocoura lídače. Jenže – na návsi stojí tři domečky a ve vsi je volný jen jeden jediný kocour, Mafulda Mazel. Ke komu se nastěhuje? Komu ochrání zásoby? To se uvidí, až který ze sousedů odvypráví nejlepší pohádku.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Navštivte
www.dilia.cz

Nabízíme

Zahraníční hry přeložené

Nové překlady Lucie Kolouchové v DILIA

Večeře (Dinner, 2002)

Moira Buffiniová

Velká Británie

Překlad: Lucie Kolouchová

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Hra vypráví příběh jednoho velmi podivného večírku. Hostitelka Paige chce oslavit vydání filozofického spisu svého manžela Larse. Hosty jsou vědec Hal, jeho žena, sexy televizní hlasatelka Sian a nonkonformní umělkyně Wynne. Ani jídelníček není úplně obyčejný, jednotlivé chody se moc nedají jíst, zato ale leccos symbolizují. Číšník moc nemluví a vůbec se chová trochu zvláštně. A do toho se objeví Mike, mladík, jenž údajně opodál naboural svou dodávku. Snobská společnost pozve mladíka „z lidu“ ke stolu a zapojí ho do svých krutých společenských her, vzdáleně připomínajících Albeeho *Kdo se bojí Virginie Woolfové?* Vyjde najevo, že důvod večere je vlastně jiný, že Mike je vlastně tak trochu zloděj a že číšník vůbec není číšník, ale najatý vrah. Najala ho Paige jako zlatý hřeb své večere. Kdo ale má zemřít a proč? Večeře je krutá komedie s typicky britským suchým konverzačním humorem a mnohými překvapivými zvraty.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Vítejte v Thébách (Welcome to Thebes, 2010)

Moira Buffiniová

Velká Británie

Překlad: Lucie Kolouchová

Obsazení: 10 mužů, 10 žen, sbor

Théby postihla brutální válka, společnost je zbídačená, infrastruktura zničena a na odbojnou armádu nelze spoléhat. Eurydika, první demokraticky zvolená prezidentka Théb, se proto pro blaho svého národa musí spojit s mocnými a obrovsky bohatými Athénami. Jenomže na Thése, vládce Athén, není žádné spolehnutí. Spíše se ve své politice řídí vidinou snadného zisku, než krásnými slovy o demokracii a solidaritě.

Adaptace antické látky úspěšné britské dramaticky Moiry Buffiniové přináší aktuální otázky vztahu mezi superbohatou velmocí a válkou zplundrovanou zemí, která nemá jinou šanci, než se v zájmu pro mír opět nechat likvidovat.

Premiéra hry proběhla v roce 2010 v londýnském National Theatre.

Text originálu je k dispozici v DILLIA. Hra se momentálně překládá.

Jistě, pane premiére (Yes Prime Minister, 2010)

Anthony Jay, Jonathan Lynn

Velká Británie

Překlad: Lucie Kolouchová

Žánr: komedie

Obsazení: 6 mužů, 1 žena

Velká Británie je v krizi: dluh roste, nezaměstnanost je na vzestupu a křehká koaliční vláda v čele s premiérem Jimem Hackerem před pádem.

Spása může přijít v podobě několikamilionového úvěru od naftařského státu Kumranistán. Když ale ministr zahraničních věcí Kumranistánu udělá premiérovu osobnímu tajemníku Bernardu Woolleyovi šokující návrh, sny o snadném vyřešení politické krize se začínou rozplývat. Čemu dát přednost – morálce, anebo balíku peněz? To by ale nebyl tým premiéra Jima Hackera, asistenta Bernarda, tajemníka kabinetu Sira Humphrey Applebyho a zvláštní poradkyně Claire Suttonové, aby se nepokusil vyřešit překerní situaci k vlastní spokojenosti.

Divadelní adaptace populárního televizního sitcomu se momentálně s velkým úspěchem uvádí londýnském West Endu.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILLIA. Hra se v současné době překládá.

Jestli nás nenecháte snít, my vás nenecháme spát (If You Don't Let Us Dream, We Don't Let You Sleep, 2013)

Anders Lustgarten

Velká Británie

Překlad: Lucie Kolouchová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 ženy, 5 mužů

Nejnovější hra Anderse Lustgartena zkoumá etiku politiky úsporných škrťů a její vliv na současnou společnost. Brechtovsky laděná hra nastoluje situaci, kdy veškeré veřejné služby a sociální systém je zprivatizován – a co se stane, vidíme hned ve druhé scéně, kdy zoviální řemeslník nainstaluje vyděšené důchodkyni doma „měřič dluhů“, automat, který pravidelně vyžaduje svou dávku peněz, jinak v domácnosti nic nebude fungovat. S důchodkyní se podíváme i do zprivatizovaného zdravotnictví, kde se paní ocitne po pokusu rozmlátit zmíněný automat. Pokud první půli hry tvoří sled obrazů z neutěšeně zprivatizované společnosti, druhá půle nabízí radikální řešení. Ocítáme se ve Dvoraně

veřejného mínění, kde protestanti horlí proti zkorumpovaným bankéřům a celému nefunkčnímu systému. Jediným jejich posluchačem je ale pouze nedávno vyhozený mladý bankéř, skeptický k jakékoli možnosti změny. Sociální téma a téma občanských nepokojů, které nedávno otřásly Británií, zpracovává Lustgarten s typicky britským černým humorem a nadsázkou. Ne nadarmo získal stipendium Nadace Harolda Pintera, tento autor je mu vskutku blízký.

Hra měla premiéru v únoru 2013 v londýnském Royal Court Theatre v režii Simona Godwina.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Šťěstí (Le Bonheur, 2012)

Eric Assous

Francie

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: komedie (hra o šesti obrazech)

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Obě postavy, Luisa a Alexander, jsou ve spíše zralém věku, ale smyslnost z nich ještě nevyprchala.

...

Luisa Ty nejsi rozvedený?

Alexander Je to... v běhu. Rozvod chvíli trvá. Máme oddělené pokoje, ale bydlíme ještě pohromadě.

Luisa Tys mi lhal.

Alexander Nelhal. Jen jsem to zjednodušil.

Luisa Proč?

Alexander Proč? Abych se s tebou vyspal. Proto. Představ si, že pravda není vždycky na místě. Kdybych ti přiznal svou situaci, neříkám, že by to proběhlo jinak, ale znamenalo by to zbytečný riziko. Všichni ženáci, kterým jde o to dostat ženskou do postele, říkají, jak se jim doma špatně vede. Zatímco u svobodných to jde samo.

Náhodné setkání svede dohromady dva zralé lidi, kteří jsou k sobě nesmírně přitahováni. Drobným problémem ale je, že jejich světonázory jsou zcela neslučitelné...

Luisa je svobodná spisovatelka. Alexander je majitel restaurace uprostřed rozvodu.

Ona nemá žádné děti. On má tři dcery.

Ona má mnoho zájmů. On se (kromě žen a své restaurace) o nic nezajímá.

Ona je levicově orientovaná. On je silně napravo.

Co mají tito dva (ne nekonfliktní) padesátníci společného? Možná strach ze stárnutí a ze samoty... Luisa a Alexander srovnávají své představy o štěstí a „projednávají“ své vztahové možnosti. Nakonec se rozhodnou, že zkusí štěstí a vezmou se. Ve chvíli, kdy se chystají na svatební cestu, ale Alexandrovi zavolá jeho mladá bývalá žena a sdělí mu to poslední, co by chtěl v počátcích nového života slyšet...

Šťěstí je svižná, vtipná komedie, která ale nepostrádá vážnější tóny. Hra je skvělou hereckou příležitostí pro dva zralé a zkušené herce.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Oživení (Réanimation, 2010)

Samuel Gallet

Francie

Překlad: Lucie Málková

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 žena

Jsem proti. Proti náboženství, proti politice, proti pořádku, proti anarchii. Jsem proti všemu, co popírá skutečný život.

Řecko zmítané protesty proti úsporným opatřením. Hrdinka pátrající v davu vzbouřenců hledá svou mladší sestru, která se jednoho dne sbalila a utekla z domu vyjádřit svůj názor. Je zraněná? Je mrtvá? Introspektivní obrazivý monolog jako procházka městem, vonícím po molotovových kotejlech a krvi.

Hledání příčin vzdoru vůči rodině, společnosti i obžaloba politických mocností jsou hlavními tématy křehkého poetického monodramatu mladého francouzského autora Samuela Galleta.

Hra byla napsána v roce 2011 jako zcela aktuální reakce na evropské události a přeložena do češtiny v rámci česko-francouzského večera *Rozumíme si?*, kde byla uvedena ve formě scénického čtení.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Samuel Gallet (1981),

dramatik, studoval v Paříži se zaměřením na humanitní vědy a divadlo a v roce 2003 byl přijat na Ensatt, kde se soustředil na psaní pro divadlo pod vedením Enzo Cormanna. Hra *Communiqué n°10* vznikla v rámci jeho rezidence v CEAD v Montréalu. V roce 2010 ji inscenoval Jean-Philippe Albizzati a byla

oceněna na festivalu *Les journées de Lyon des auteurs de théâtre*. Gallet je dále autorem např. *Autopsie du Gibier* (2006), *Encore un jour sans* (2007), *Réanimation* (2010). Je stálým spolupracovníkem *Comédie de Valence* a členem *Coopérative d'écriture*. V sezóně 2010/2011 působil při umělecké skupině *Troisième bureau* v Grenoblu jako rezidenční autor.

Tlusté krávy (Vacac gordas)

Estela Golovchenko

Uruguay

Překlad: Lenka Bočková

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Dva chudí mladiství ukradnou krávu a schovají ji v opuštěné továrně na zpracování masa, aby mohli prodávat mléko a tak zbohatnout. Hlavní představitelé, Renata a Michino, jsou ponořeni ve svém vlastním světě, který je pro ostatní nepřístupný a kterým je právě továrna na zpracování masa. Podobně jako Beckettovy postavy, tyto postavy mají tragický humor a hlavně skeptický pohled na svět, obklopený bídou a láskou.

Hra obdržela několik cen, mimo jiné **cenu Florencio** za nejlepší text domácího autora nebo **první cenu v soutěži o nejlepší divadelní hru COFONTE**.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Výstřel (El disparo)

Estela Golovchenko

Uruguay

Překlad: Lenka Bočková

Žánr: tragikomedie

Obsazení: 1 muž, 1 žena

1 setkání, 2 lidé, 3 úmrtí

V této hře se autorka zaměřila na vztah mezi starší ženou a mladíkem, žijícím na okraji společnosti, který se vloupal do jejího domu. Mladý delikvent naruší soukromí osamělé postarší dámy s evidentním cílem ji okrást. Navzdory jakémukoliv logice, žena nepodnikne kroky k osvobození se, naopak naváže s mladým mužem zvláštní vztah, který by mohl mít tři různá vyústění...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Estela Golovchenko (1963)

je uruguayská dramatička, herečka, docentka a režisérka. V roce 1986 se stala členkou uskupení Divadlo Sin Fogón, skupiny jež se zaměřuje na místní divadelní hnutí, již tehdy s více než dvacetiletou historií. Spolupracovala na více než čtyřiceti představeních jako herečka, režisérka, asistentka režie nebo jako spolupracovnice na technických částech představení – světelný design, scénografie a kostýmy. Pořádají také řadu kurzů a seminářů zaměřených na režii, na divadelní svícení, scénografii a kostýmy, pouliční divadlo etc. Je autorkou šesti divadelních her, z nichž řada získala významná ocenění.

Dokonalá svatba (Perfect Wedding)

Robin Hawdon

Velká Británie

Překlad: Jan Šotkovský

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Ráno před svatbou se Bill probudí v posteli po noci, kterou si nepamatuje, s dívkou, kterou nezná, a navíc si ani nepamatuje, co se mezi nimi dělo! A dívka říká, že leccos. Nezbývá než ji okamžitě ukrýt do koupelny a za vydatné pomoci svědka Toma a nebohé, do věci omylem zapletené pokojské Julie, se pokusit vše utajit před nevěstou a její matkou. Vše se navíc definitivně zaplete ve chvíli, kdy Tom zjistí, která to dívka s Billem strávila noc. Vše v této komedii záměn, lží a nedorozumění spěje k nevyhnutelné katastrofě, která se nakonec ukáže paradoxně být tím nejšťastnějším řešením.

Konverzační komedie zkušeného britského dramatika Robina Hawdona slavila úspěchy na mnoha evropských jevištích. V české premiéře ji uvedlo Městské divadlo Brno v režii Stanislava Slováka.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Na tohle teď není ta pravá chvíle! (C'est pas le moment)

Jean-Claude Isler

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Ve chvíli, kdy Frederik porazí svým autem bezdomovce, ještě netuší, jak hluboce mu tato osudná vteřina změní život. A když si je člověk sám sebou příliš jistý a lže své ženě, že tráví večer s obchodním partnerem, kterému prodává svůj podnik, zatímco ve skutečnosti je se svojí milenkou... A když k tomu všemu vůbec netuší, kdo je muž kterého porazil, začíná se situace velice rychle komplikovat. Lži se kupí a nic neřeší. Naopak. Na ně teď není očitivně ta pravá chvíle. Situační komedie známého autora.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Abigail má večírek (Abigail's Party, 1977)

Mike Leigh

Velká Británie

Překlad: Dana Hábová

Žánr: komedie

Obsazení: 3 ženy, 2 muži

V průběhu jediného večera, v reálném čase, rozehrává autor s neobyčejným postřehem pro banalitu „scény z manželského života“. Vnadná, povrchní a panovačná Beverly a její uštváný, ušlápnutý muž Lawrence pozvou na návštěvu nové sousedy – upovídanou zdravotní sestru Angelu, jejího nemluvného manžela Tonyho a rozvedenou Sue, jejíž patnáctiletá dcera Abigail vedle v domě pořádá hlučný večírek. Všichni kromě kultivované Sue ztrácejí postupně zábrany a odhalují o sobě a svých partnerech

různé důvěrnosti i svou povahu. Při vášnivé debatě o „umění“ se rozrušený Lawrence nečekaně skácí s infarktem a zemře. Sue se marně snaží dovolat Abigail...

Mike Leigh je známý britský filmový režisér (*Tajnosti a lži*, *Vera Drake*). Za své filmy získal řadu ocenění. Dialogy jeho hry *Abigail má večírek* vznikaly z improvizace při zkoušení. Jsou proto nesmírně živé a vtípné. Představitelka Beverly, Alison Steadmanová, získala za roli dvakrát cenu Herečka roku. Úspěšnou inscenaci pak Mike Leigh natočil i pro televizi.

Roku 2013 britský server Whatsonstage vyhlásil *Abigail's Party* jako Best Play Revival (Nejlepší nové uvedení za rok 2012) a dvě herečky z inscenace se umístily na druhém (hlavní role) a prvním místě (vedlejší role).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mefisto

Klaus Mann, Ladislav Stýblo, Petr Kracik

Německo / Česká republika

Žánr: činohra

Obsazení: 12 mužů, 7 žen (číšníci, herci, novináři, ss-mani a ostatní)

Román *Mefisto* německého spisovatele Klause Manna patří mezi nejznámější a nejčtenější díla moderní evropské literatury dvacátého století. Jeho základní linii představuje životní příběh talentovaného a bezmezně ambiciózního herce Gustafa Gründgense (1899–1963), který byl v Mannově románu „přetaven“ do postavy herce Hendrika Höfgena hledajícího v úspěchu lék na svůj pocit méněcennosti. Tragikomický a v mnohém bizarní „příběh jedné kariéry“ zaplněný postavami napsanými podle skutečně žijících osob je zasazen do doby, kdy se v krizi postiženém Německu ze zmatku a nejistoty zrodilo ještě větší nebezpečí – nacismus. Ve stále se zhoršující společenské atmosféře je dříve či později každý člověk přinucen k volbě: někdo přitaká spolupráci s mocí a přijme od ní nabídku „kterou nelze odmítnout“, jiný raději před tímto nebezpečím

emigruje nebo dokonce obětuje svůj život. Ambice a touhy, které za normálních okolností představují hnací motor jakékoliv lidské činnosti, se v takové situaci stanou pomyslnou branou, kterou do člověka může vstoupit zlo v té asi nejnebezpečnější podobě – prostřednictvím sobectví a pragmatické necitlivosti sledující pouze vlastní zájmy. Mannova neobyčejně výstižná studie lidského chování je dodnes strhující, místy nemilosrdná a neobyčejně varovná.

V roce 1981 byl podle románové předlohy natočen Oscarem oceněný film v režii I. Szabóa s K. M. Brandauerem v hlavní roli. Autoři této adaptace získali od držitelů práv Klause Manna svolení ke zcela nové divadelní adaptaci románové předlohy. Její premiéra se uskutečnila v únoru 2013 v Městském divadle Brno.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Cut (2002)

Emmanuelle Marie

Francie

Překlad: Jana Montorio Doležalová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 ženy

„Už dlouho jsem chtěla napsat hru o ‘ženských pohlavních orgánech.’ Ne z pornografického nebo erotického hlediska, nýbrž z čistě sociologického. V mé hře se tři ženy potkají na toaletách a postupně odkrývají své příběhy a zkušenosti s „tím“: jak umně ovládají svět kolem sebe „tím“, co představuje fyziologicky, citově a pohlavně jejich ženskost. Přesto že začnou od svých privátních partií, na konci otevrou oči celému světu.“ řekla o své hře autorka a herečka Emmanuelle Marie.

Hra byla úspěšně uvedena například v rámci Festivalu extravagance v Théâtre du Rond-Point (2003) a na Festivalu v Avignonu (2003).

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Revoluce bude v sobotu (Samedi la revolution)

Arezki Mellal

Alžírsko

Překlad: Lucie Málková

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Budu potichu, aniž bych mlčel.

Alžír, v předvečer páté demonstrační soboty. Kamel se po třech letech dobrovolného exilu v Rotterdamu rychle vrací do rodné země s touhou zúčastnit se velkého duelu mezi státem a lidem. Opuštěná snoubenka Fatima pokračuje v boji za svobodu žen v mačistické a konzervativní společnosti. Kamarád z dětství Kader rozdmýchává lidové povstání. Celý Alžír mu naslouchá. Alžír sní o nové revoluci. Teď jde o všechno, všichni chtějí spoluvytvářet historii. Kousavý a důrazný jazyk Arezkiho Mellala vykresluje naděje, obavy a vztek tří mladých lidí někde mezi exilem, bojem a hledáním identity.

Text *Revoluce bude v sobotu* se původně skládal ze tří monologů, které byly pro pařížskou inscenaci zpracovány formou montáže do jednoho textu.

V elektronické podobě je k dispozici režijní úprava Rachida Akhbala.

Buranský pamflet pro mrtvé faraóny (Diatriba rústica para faraones muertos, 2004)

Luis Enrique Gutiérrez Ortiz Monasterio

Mexiko

Překlad: Cyril Navrátil, Dominika Bernáthová

Žánr: satirická komedie

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

LERITA: Taky když někdo zakřičí „medvědel“,
stáhnú si kalhotky.

MATKA: To bys taky neměla dělat.

LERITA: Ach, ale mně se to líbí. Hlavně ten vzdoušek.

OTEC: Podívej, co z ní udělali. Jak se může ten nestyda
vedoucí vychloubat svejma volantama z hadí kůže,
když je Lerita kvůli tomu... Když je Lerita kvůli těm
chemikáliím každým dnem pitomější. My se nedáme!

Uprostřed mexické pouště žije v maringotce mentálně zaostalá Lerita se svými rodiči, které živí barvením volantů v továrně. Jednoho dne se u nich objeví podomní prodejce cetek Beto Canaria. Je to blázen a nabízí pravé diamanty, které vydává za plastový podvrh. Otec se snaží rodinu dostat z bídy, a tak donutí Leritu, aby „falešně“ šperky nabízela v práci. Což je údajným důvodem proto, aby dostala výpověď. Vše dostane spád, když na scénu přijde rodinný přítel Edi Torquemada, a zjistí, že Leritu v práci dlouhá léta sexuální zneužívali a ostatní prodejci aktovek zahynuli či jsou nezvestní.

Hra pojednává o nejnižších vrstvách mexické společnosti, pyramidovým systémem obchodování na úkor naivity druhých a nelidském zacházení ze strany velkotovárníků s mentálně zaostalými zaměstnanci.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Moc (Potestad)

Eduardo Pavlovsky

Argentina

Překlad: Lenka Bočková

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 muž (+1 žena)

Moc je hra, která pojednává o potomcích tzv. „desaparecidos.“ Dětech, které zůstaly na živu a byly dány do rodin spolupracujících a souhlasících s režimem. Stáváme se svědky výpovědi staršího muže-doktora, který vzpomíná na den, kdy si dva neznámí muži přišli pro jeho „dceru“ Adrianu. Nahlížíme příběhu uneseného dítěte z pohledu únosce.

Jedná se o text, který pojednává o potomcích tzv. „desaparecidos“. Tak jsou označované děti osob, které zmizely během období pravicové diktatury. Jako „zmizení“ je eufemisticky označována brutální likvidace vykonávaná bez jakýchkoli procesů na nepohodlných politických odpůrcích režimu většinou levicového přesvědčení. Děti, které po nich zůstaly, byly umísťovány do politicky prověřených rodin. Od obnovy argentinské demokracie na začátku 80. let do současnosti zůstává tento fenomén v argentinské společnosti stále živý. Řada těchto dětí byla jejich pozůstalými příbuznými vypátrána, stále ještě však existují rodiny, kde k odhalení pravdivé minulosti nedošlo a tudíž stále existují děti žijící v iluzi a nepravdě. Jak v prologu zmiňuje autor, rozplétáním těchto kauz se věnuje zejména organizace *Babičky z Květnového náměstí (Abuelas de Plaza de Mayo)*, které každý týden ve čtvrtek defilují před prezidentským palácem. Organizace do současnosti objevila přes 100 „vnuků“, v roce 2008 byla nominována na Nobelovu cenu míru. Této problematice se věnuje

také zvláštní odnož argentinského divadla, která od roku 2000 v jakémsi dokumentárním formátu zobrazuje skutečné příběhy postižených rodin pod názvem „Teatroxlaidentidad“ (Divadlo za identitu).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Eduardo Pavlovsky (1933),

dramatik, herec, lékař-psychoanalytik a průkopník psychodramatu se narodil v Buenos Aires v rodině ruských emigrantů. V roce 1951 začíná studovat na Universidad de Buenos Aires medicínu se zaměřením na psychoterapii a psychoanalýzu, což také zásadně ovlivnilo jeho budoucí tvorbu. Po ukončení studia pracuje jako psychoanalytik a specializuje se především na skupinovou psychoterapii dětí. Je také autorem první španělsky psané publikace na toto téma *Skupinová psychoterapie dětí a dospívajících (Psicoterapia de grupo de niños y adolescentes)*. Souběžně s dráhou úspěšného lékaře rozvíjí i své úspěchy na poli sportovním – je argentinským a zároveň také jihoaamerickým šampiónem v plavání a navíc výtečným boxerem. V současnosti žije v Buenos Aires, kde působí jako dramatik a psychoanalytik.

Eduardo Pavlovsky alias „Tato“ je váženým členem triumvirátu moderního argentinského dramatu, který spolu s ním tvoří ještě první dáma argentinského divadla 20. století Griselda Gambaro a Roberto Cossa.

Benjamín

Radosław Paczocha

Polsko

Překlad: Jiří Vobecký

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Během hry nás hlavní hrdina, Benjamín, seznamuje s tím, jak se postupně zbavil svých milenek Elsy a Lujsy. Jako masový vrah je stížen výčitkami svědomí, a proto si ke vraždě své třetí milenky Mariany přizve svého přítele Nikolu. Nikolo ovšem ztratí nervy a Benjamínovi hrozí, že bude Nikolou udán na policii. Na víkendovém sídle se rozpoutá hra na život a na smrt, buď Nikola zabije Benjamína, nebo Benjamín zabije Nikolu. Benjamín nakonec vítězí a Nikolu zabije. Nepřehlédne však galerii záhadných postav, které jej sledují a snaží se vypátrat, jaký byl osud jeho obětí. Pátrání je nakonec úspěšné. Celá divadelní hra se ukáže být parodií na notorické sledovače televizních seriálů. Benjamín tráví totiž veškerý čas sledováním televize a osudy hrdinů televizních seriálů ztotožní se svým fiktivním životem. Nakonec nedokáže odlišit svůj vlastní život od života postav, které vidí na obrazovce. Parodie na nekonečné televizní seriály byla jednou z oceněných komedií třetího ročníku literární soutěže Teatru Powszecheno v Lodži.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Proti zdi / Gegen die Wand (Gegen die Wand, 2007)

Armin Petras, Fatih Akin

Německo

Překlad: Anežka Rusevová

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Cenami ověčený film režiséra Fatiha Akina pojednává o muži a dívce, patřících k turecké menšině žijící v Německu, setkávajících se v psychiatrické léčebně, poté co se oba pokusili spáchat sebevraždu. Čtyřicátník Cahit, bývalý rocker a cynický alkoholik se žije sbíráním vratných lahví a žije více či méně jako bezdomovec. Sibel, dvacetiletá dívka, by si ráda užívala života se vším, co k němu patří, v čemž jí ovšem brání původ a ortodoxní turecká rodina. Aby se vymanila ze sevření těchto tradičních tureckých hodnot, poprosí Cahita, aby si ji vzal. Cahit, který se veškerých těchto zvyklostí a svatbě brání a dokonce nerad přiznává svůj turecký původ, nakonec ale svolí. Mladá dívka si tedy konečně může užívat nabyté svobody. Ale ze svatby „naoko“ se stane najednou víc a oba se do sebe zamilují. Ze žárlivosti zabije Cahit jednoho ze Sibeliných nápadníků a za to putuje do vězení. Po šesti letech se oba opět potkávají v Istanbulu, kde se Sibel pokouší začít nový život a znovu bez úspěchu...

Dramatizace režiséra Armina Petrasy sice zachovává hlavní příběhovou linii filmu, ale soustředí se především na sebedestruktivní a zároveň křehké stránky každé lásky mezi mužem „m“ a ženou „s“ a odklání se tak od specifické německo-turecké problematiky k všeobecným mezilidským vztahům každé kultury. Úsporná forma jazyka a filmově stříhové navazování jednotlivých scén vybízí k mnoha interpretačním možnostem.

První uvedení v únoru 2007 v Maxim Gorki Theater v Berlíně.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Život nebo nic (La vie sinon rien, 2010)

Antonie Raut

Francie

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 muž

*To jsem já. Umřel jsem dneska ráno v pět hodin čtyřicet.
Ještě jsem teplý, tedy, vlažný. Na cestě k rychlému vychladnutí.
Ostatně mě už brzy nechají zmrazit. Člověk toho přece jen moc
neznámá.*

Pierre je „klasický padesátník“, vede normální život: práce, rodina, přátelé. Nic neobvyklého. Žije ve shonu, stresu, je beznadějně pohlcen rutinou všedních dní. Je egocentrický, často vzteklý, rozmrzelý a nepřijemný. Ve chvíli, kdy mu ale jeho lékař oznámí, že trpí vzácnou chorobou, jakoby mu nebe spadlo na hlavu. Vše se zastaví. Pierre se náhle začne dívat kolem sebe, objevovat a obdivovat krásu života. Bylo na čase...

Ožehavé téma smrti se ve hře *Život nebo nic* s křehkou jemností a humorem mění na hymnus života.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Spřízněné duše (2012)

Eduardo Rovner

Argentina

Překlad: Bedřiška Aguilarová

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Divadelní hra *Spřízněné duše* pojednává tragikomickým způsobem o životě manželů, jejichž manželství se po řadě let společného života dostalo do mrtvého bodu. Oba manželé se cítí velmi osaměle, jejich děti mají vlastní rodiny a rodiče navštěvují zřídka.

Jednoho dne se každodenní práci znučená manželka na cestě domů setká s neznámým mužem, který právě ten den má narozeniny, ale protože žije sám, nemá je s kým oslavit. Ženě je muž líto a zároveň je jí sympatický. Pozve ho tedy domů, aby jeho narozeniny oslavili ve třech. Domnívá se, že tato situace může oživit její manželství. Její rozhodnutí vyvolá následně řadu komických i dramatických situací, ve kterých oba přichozí se snaží přesvědčit zoufalého manžela o tom, že by život ve třech byl prospěšný všem. Manžel pochopitelně na tento návrh nemíní v žádném případě přistoupit, zuří a silně odporuje. Jeho manželka se proto s cizím mužem rozhodnou manžela spoutat a dát mu roubík, aby ho tak „po dobrém“ mohli přesvědčit. V této napjaté chvíli přichází jiná žena, která na začátku hry sváděla manžela, který však odolal, neboť chtěl zůstat věrný manželce. Tato žena a cizí muž náhle pocítí vzájemnou náklonnost a silnou přitažlivost. V této situaci všichni čtyři tedy sfouknou svíčku na dortu, který při svém příchodu nenápadně přinesla manželka, která oslavenci přeje, aby se mu splnila všechna přání.

Divadelní hra pojednává o tom, jaké meze může mít a jakými krizemi může manželská instituce procházet.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILLA.

Vlkodlak (El hombre lobo, 2012)

Eduardo Rovner

Argentina

Překlad: Bedřiška Aguilarová

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 1 žena

Teo, archeolog a vášnivý lovec, za úplňku vystřelí na domnělé zvíře. Když ho jde potom hledat se svým psem, nalezne pouze krev a žádné tělo. To v něm vzbudí podezření, které zesílí, když si vybaví i různé jevy, které v momentu střelby pozoroval: byl úplněk, měsíc chvílemi zakrývaly mraky, ptáci kroužili nad místem... Domnívá se proto, že asi zastřelil vlkodlaka.

Děj hry začíná měsíc po této události. Je nový úplněk a Tea večer přichází navštívit jeho dva přátelé, také lovci. Scházejí se pravidelně každý měsíc na sklenku u něho doma. Na svých schůzkách si vyprávějí prožitá příhody, neobvyklé historky, které je zaujaly, a vzpomínají také na momenty, které zažili při společných lovech. Jeden z nich, Guido, je psychiatr a druhý, Bernard, notář. Schůzek se také vždy zúčastní Džamila, pozvaná dámská společnice, která muže baví svým tancem a striptýzem.

Tento večer hosty překvapí řada neobvyklých situací. Teo má v rukou pušku a jeho chování přátele udivuje. Když jeden z nich objeví stříbrnou kulku, oba donutí Tea k tomu, aby jim své chování zdůvodnil. Teo jim vypráví měsíc starou příhodu a také přizná, že si pořídil stříbrnou kulku, protože věří, že jím střelený vlkodlak ho za úplňku, tedy právě tuto noc, přijde zabít. Situace začíná být napjatá a každý nečekaný zvuk nebo záblesk světla zmíněné napětí zvyšují. Tea znervózní i příchod Džamily, která se ho snaží přesvědčit o tom, že není čeho se bát, protože ona měla jednoho vlkodlaka za milence a byl to opravdový kavalír. Teo začne chvílemi věřit, že vlkodlak Džamilu kousl a tím ji přeměnil ve vlkodlaka. Jeho pocit pronásledování se umocní, když se objeví v obývacím pokoji netopýr, v zahradě kočka a zvenku je slyšet zvuky, na které Teo reaguje střelbou.

Před koncem vejde do pokoje zahradními dveřmi neznámý muž, který ustrašeného Tea jenom utvrdí v jeho utkvělé myšlence, že je to vlkodlak, na jehož objevení čekal. Teova reakce a nesmyslné chování vyvolá v ostatních pocity hrůzy. Jsou přesvědčeni o tom, že se Teo zbláznil a dají se proto na útěk. Teo zůstane s neznámým mužem sám...

Hra pojednává o tom, jak pocit pronásledování a pocity viny vyvolané zabitím vedou k zabijení, a to i v případech, kdy je usmrcování (lov) považováno za sportovní disciplínu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rande s duchem (Rose's Dilemma, 2003)

Neil Simon

USA

Překlad: Blanka Křivánková

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Simonova komedie, která byla uvedena na Broadwayi v roce 2003, je inspirována skutečným životem dramatickyně Lillian Hellmanové a spisovatele detektivek Dashiela Hammetta.

Rose je známá dramatická autorka, žijící v domě na pobřeží East Hamptonu, který dřív sdílela se svým milencem Walshem Mc Larenem. Ten však zemřel a léto s Rose tráví její mladá asistentka Arlene. Nicméně Walsh, i když je mrtvý, je stále součástí Rosina života – zjevuje se jí jako duch.

Walsh se objevuje ve vypjatých okamžicích, kdy ho Rose potřebuje (je jediná, kdo ho vidí a může s ním mluvit). Nyní se Rose dostala do finančních potíží, její dílo nemá úspěch a situace začíná být velice vážná. Proto jí Walsh navrhuje, že by mohla zkusit přesvědčit mladého spisovatele Gavina Clancyho, žijícího v sousedství, aby dopsal Walshův nedokončený román, který od jeho náhle smrti leží v šuplíku psacího stolu...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Lachesis / Sudička

Marek Soból

Polsko

Žánr: monodrama

Překlad: Irena Lexová

Obsazení: 1 žena

Současná Lachesis – jinak po antickém vzoru bohyně střežící nit života – je žena staršího věku, Židovka, která přežila historickou hrůzu – holocaust. Stává se symbolem paměti. Vede malou kavárnu v Paříži a naslouchá vyprávění svých hostů. Po otřesné historické zkušenosti sice neopustila Evropu a žije ve Francii, ale pochází z Krakova, kam se občas v létě vracívá. Monodrama mapuje celý její dosavadní život a obzvláště sugestivně popisuje příhodu, kdy během krakovského, současného židovského hudebního festivalu (Mandala), ona – Lachesis, zahlédne v tančícím davu různé postavy, jež jí asociují dřívější tamní ghetto, které je spojeno s jejím mládím. Dílo dále popisuje současnost, každodenní život, starosti a touhy, provázející každého živého tvora, život začínající, plynoucí a končící. Hlavní ideou textu je vysoké mravní gesto. Sám autor o svém díle říká, že je mimojiné „o vědomí života v jeho běhu, o trpělivé a neuhasnající touze po štěstí.“

Monodrama je součástí povídkové sbírky (*Moiry*, vydané v r. 2005 v Polsku) a je zpracováno poeticky. Metaforický název si autor vypůjčil z antické mytologie, která předkládá Moiry – Sudičky jako bohyně osudu, provázející každého živého tvora, život začínající, plynoucí a končící. Hlavní ideou textu je vysoké mravní gesto. Sám autor o svém díle říká, že je mimojiné „o vědomí života v jeho běhu, o trpělivé a neuhasnající touze po štěstí.“

Světovou premiéru hry připravuje na podzim 2013 Švandovo divadlo v Praze.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Marek Soból (1968),

působí jako informatik, žije a působí v Krakově a ve Varšavě.

Moiry jsou jeho literárním debutem, představujícím ve třech povídkách – monozích příběh tří žen, které vyprávějí své životní příběhy. Silné téma zasluhuje nejen knižního vydání, ale pro svou dramatickosti taky vybízí k divadelnímu uvedení. Text je napsán krásným a vytříbeným stylem, což je v případě debutujícího autora velmi překvapivé.

X Přátel (X-Freunde, 2011)

Felicia Zeller

Německo

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Postavy:

Peter Pilz, sochař

Anne Holz, majitelka firmy, která vyvíjí poradenskou činnost v oblasti politiky a podnikání

Holger Holz, manžel Anne, kuchař, dříve provozovatel velké cateringové firmy, momentálně nezaměstnaný

Ve své společensko-kritické hře z konce roku 2011 se Felicia Zeller věnuje aktuálnímu tématu workoholismu a současně nezaměstnanosti, jako odvrácené straně téže problematiky. K dialogu mezi třemi postavami, jak je u autorky zvykem, prakticky nedojde. V textu se víceméně prolínají monology postav tří někdejších přátel, jejichž vztahy ale v současnosti už příliš nefungují. Skrytá i přiznaná monologičnost jejich partů je totiž též osobním tématem těchto hrdinů: jsou závislí na práci ve společnosti, která pracovní

výkon a úspěch cení jako nejvyšší hodnotu, a současně, alespoň dva z nich, v důsledku tohoto společenského i osobního tlaku nejsou schopni doopravdy pracovat a vytvářejí si jakousi náhradní strategii předstírání pracovní vytíženosti tak, že si diář zaplňují pseudo-pracovními schůzkami a termíny.

Sochař Peter Pilz vyřeší nakonec svou pracovní a tvůrčí krizi tím, že kámen, z něhož chtěl vytvořit sochu v rámci řady portrétů svých přátel, rozmlátí kladivem napadrť. Současný umělecký provoz je ovšem naštěstí pro něj ochoten tento destruktivní zoufalý akt nadšeně přijmout: kurátoři příslušných galerií opěvují hromadu drti jako autorův nejvyšší originální tvůrčí počín a v podstatě nejvyšší portrét přítele.

Postavy Anne, která si právě založila vlastní poradenskou firmu, a jejího manžela, bývalého VIP kuchaře, jsou navenek odlišnými oběťmi vnějšího i vnitřního tlaku společnosti, v níž se hodnota člověka měří jeho pracovním zařazením. Anne je natolik posedlá perfektním chodem vlastní firmy, že na dovolené předstírá hraní golfu, aby mohla tajně pracovat. Holger neunese svou bezvýznamnost, i pro manželku se totiž stal jen jakýmsi ztělesněním domácího servisu, který je schopna vnímat jen velmi periferně. Spolyká tedy prášky, ovšem ani smrtí si pozornost manželky workoholicky nezíská: Anne si ani nevšimne, že její manžel leží už několik dní v posteli mrtvý, pouze se diví, proč jí policie klade tak divné otázky a nenechá ji normálně dál pracovat.

Inscenace hry X Přátel byla pozvána na přehlídku nejlepších německojazyčných inscenací Mülheimer Theatertage 2013.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Připravujeme český překlad.

Felicia Zeller (1970, Stuttgart),

dramatička, spisovatelka, filmová režisérka a mediální experimentátorka v oblasti nových médií. V roce 1998 absolvovala Filmovou akademii Baden-Württemberg. V sezóně 1999/2000 byla rezidentní autorkou v Theater Rampe ve Stuttgartu. Felicia Zeller získala řadu ocenění

a tvůrčích stipendií: *Cena Baden-Württemberg pro mladé dramatiky* (1993), *Stipendium Ilse Langer pro ženské dramatičky* (1999) aj. V roce 2001 byla pozvaná na Autorentheattertage v Thalia Theater Hamburg. Dlouhodobě žila v zahraničí, pracovala na množství mediálních projektů, účastnila se divadelních a filmových festivalů a psala články pro "Stuttgarter Zeitung". Jako dramatička se osobitým způsobem zabývá společensko – sociálními problémy, jako je např. alkoholismus žen (*Bier für Frauen*, 2003), práce sociálních pracovníků na sociálních úřadech a úřadech práce (*Club der Enttäuschten*, 2002; *Kaspar Häuser Meer*, 2008), levné pracovní síly z východu – Au Pair (***Gespräche mit Astronauten*, 2009 –inscenace byla pozvaná na 36. ročník Mülheimer Theatertage 2011**), workoholismus (*X – Freunde*, 2012) a další. V současné době žije v Berlíně.

Nabízíme

Zahraňičňí hry nepřeložené

**Texty nominované na Mülheimer
Dramatikerpreis za nejlepší německy psanou
současnou hru roku 2012 (výběr)**

Ich wünsch mir eins

Azar Mortazavi

Německo

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Žánr: činohra

Leila žije v této zemi (Německo) jako cizinka. Žije sama. Jednoho dne potká dívka muže. Georgie, který sedí v hospodě u svého püllitru, v Leile vidí princeznu svého života. Georgie tvrdne ve svém bytě, neplatí nájem, ven chodí pouze, když má chuť na pivo. Lejla pro něj představuje zpáteční letenku do mládí. Georgie je pro Leilu tím, čím se zdá: věčným zklamáním. Leila touží zoufale po dítěti, dokonce se snaží ze sousedky „vymámit“ její nemilované dítě. Mladá žena citově strádá vedle muže, netečného alkoholika a ztroskotance, kterého si zvolila dle vzoru špatného a posléze chybějícího otce. Její otec se nakonec vrátí, není ale zvěstovatelem nového štěstí, nýbrž dalších strání...

Ich wünsch mir eins je hra o prázdnotě. Azar Mortazavi zachycuje poetickým a expresivním jazykem portrét bezdomovců, kteří se světem zápasí se sebezničující intenzitou.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Azar Mortazavi (1984, Wittlich),

studovala kreativní psaní a kulturní žurnalistiku v Hildesheimu. V roce 2008 se účastnila dramatické přehlídky *Festival of young European Playwrights* v Utrechtu. Její hra *Ich wünsch mir eins* byla pozvána na Heidelberger Stückemarkt 2010. V prosinci 2011 se účastnila fóra autorů dětských her a her pro mladistvé *Frankfurter Autorenforum für Kinder – und Jugendtheater*. Od roku 2012 je stipendistkou v mezikulturním autorském projektu *Wiener Wortstaetten*. Inscenace její hry *Ich wünsch mir eins* byla pozvána na *Mülheimer Theatertage* 2013.

Muttersprache Mameloschn

Marianna Salzmann

Německo

Žánr: komedie

Obsazení: 3 ženy

Tři ženy, tři generace. Babička, matka, dcera. V životech tří generací žen se opakují a varírují různé závislosti, stejně jako pokusy nějakým způsobem se vymezit. *Muttersprache Mameloschn* je rodinný příběh tří žen, jejichž život a vnímání sebe sama je utvářeno traumaty židovské historie: Babička Lin přežila koncentrační tábor a v bývalé NDR byla skalní komunistka. Její dcera Clara se nijak nezajímá ani o svůj původ ani o ortodoxní judaismus. A vnučka Rachel, mezinárodní dítě generace

post-Holocaustu, v New Yorku hledá svoji sexuální identitu a také kořeny, po kterých touží babička.

Marianna Salzmann se narodila v Rusku do židovské rodiny a teprve až jako desetiletá přicestovala do Německa, kde se začala učit řeč, ve které nyní píše. Ve své hře se zabývá otázkami, které jsou pro ni stále živé: identitou, příslušností a vlastí.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Marianna Salzmann (1985, Volgograd)

narodila se v Rusku. V roce 1995 se přestěhovala do Německa. Na Univerzitě v Hildesheimu studovala literaturu, mediální studia a divadelní vědu, v rámci které se zaměřovala na režii a činohru. V letech 2008 – 2012 studovala *Szenisches Schreiben* na Universität der Künste v Berlíně. Své první dramatické pokusy publikovala v několika časopisech a novinách. Pracovala jako asistentka režie a dramaturgie v Schauspielhaus Hannover a v Theaterhaus Jena. Je spoluzakladatelka kulturního magazínu „freitext“. Ve spolupráci s berlínským Maxim Gorki Theater a Ballhaus Naunynstrasse vede literární dílnu *Neue Deutsche Stücke*. Od roku 2013 je pod vedením Jense Hillje a Hermina Langhoffa rezidentní autorkou v Maxim Gorki Theater. V roce 2009 obdržela za svou divadelní hru *Weißbrotmusik* exil-Dramatikerinnenpreis der Wiener Wortstätten. V roce 2012 získala za hru *Muttermale Fenster blau* **Kleistovu cenu pro mladé dramatiky**. Žije v Berlíně. Hry M. Salzmann: *Muttersprache Mameloschn*, *Satt*, *Schwimmen lernen*, *Weißbrotmusik*, *Muttermale Fenster blau*, *Geistern fosgen*, *Massensterben der Möglichkeiten*, *Weltrettungsauftrag*, *Beg your pardon*, *Rot werden*.

Camp Comedy (Camp Comedy, 2003)

Roy Kift

Velká Británie

Překlad: Nepřeloženo

Žánr: hra se zpěvy

Obsazení: 14 mužů, 5 žen, hudebníci (herci mohou hrát víc postav)

Hra se zpěvy britského dramatika Roye Kifta je dramatickým zpracováním autentického kabaretu, který existoval během 2. svět války v Terezíně. Hlavním hrdinou hry je slavný německý herec a režisér Kurt Gerron, oblíbený herec Bertolta Brechta a populární partner Marlen Dietrich z filmu *Modrý anděl*. V Terezíně byl na přání nacistů nucen založit kabaret a také natočit nechvalně známý „dokumentární film“ o bezstarostném životě v terezínské pevnosti.

Kift ve hře se zpěvy a kabaretními výstupy sleduje umělecké a životní dilema slavného herce, který byl krátce po dokončení filmu obviněn ze zraedy a jako jeden z posledních zemřel na podzim 1944 v osvětimské plynové komoře.

Hra *Camp Comedy* byla s úspěchem uvedena v Německu, Francii, USA a Polsku.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. V případě zájmu DILIA může zajistit překlad.

The Dreamer Examines His Pillow (1987)

John Patrick Shanley

USA

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 1 žena

V první scéně se seznamuje s bývalými milenci Tommym a Donnou, mezi nimiž to stále jiskří. Donna přišla Tommymu udělat kázání nejen za jeho lehkovážné pohrávání si s Donninou mladší sestrou, ale i za způsob života, jakým tento neúspěšný umělec žije. Ve druhé scéně se setkáváme

s Donniným otcem, úspěšným malířem, který v zájmu své umělecké kariéry obětoval nejdříve vztah ke své manželce a poté ke svým dcerám. Bojovný otec se Donně nabídne, že vše dá do pořádku a donutí Tommy, aby si ji vzal. V poslední scéně sedí Tommy s otcem Donny u piva a diskutují o umění a různých podobách lásky mezi mužem a ženou.

Hra, jež se uvádí s podtitulem heterosexuální homilie, se momentálně s úspěchem uvádí v londýnském Red Lion Theatre.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

4.1. 2013

Opera 2013 – Slezské divadlo

Opava

Georges Bizet:

LOVCI PEREL

opera

17.1. 2013

Divadlo A. Dvořáka Ostrava

Emerich Kalmann:

ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA

opereta

28.1. 2013

Opera 2013 – HAMU, NOS

(Netradiční operní studio)

Bohuslav Martinů:

DIVADLO ZA BRANOU

Opera, balet

31.1. 2013

Hudební divadlo Karlín

Florimond Hervé, úprava Dalibor

Brázda:

MAM'ZELLE NITOUCHE

opereta

15.2. 2013

Jihočeské divadlo DK Metropol

Jacques Offenbach:

ORFEUS V PODSVĚTÍ

opereta

23.2. 2013

DJKT Plzeň

Oskar Nedbal:

POLSKÁ KREV

Opereta

24.2. 2013

Slezské divadlo Opava

Antonín Dvořák:

ČERT A KÁČA

opera

8.3. 2013

Národní divadlo Brno

Benjamin Britten:

SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

opera

15. 03. 2013

Štátna opera, Banská Bystrica

P. I. Čajkovskij:

EUGEN ONEGIN

opera

23.3. 2013

Horácké divadlo Jihlava

Mitch Leigh:

MUŽ Z LA MANCHY

muzikál

Nabízíme

Hudebně – dramatická díla

Graz – originální verze opery Falstaff

Jako předeheru k Verdiho výročí v roce 2013 uvede Opera Graz Falstaffa, Verdiho poslední jevištní dílo, v původním originálním provedení schváleném autorem. Tato verze se značně liší od partitury publikované po jeho smrti v dynamice, frázování a artikulaci. Základem pro novou edici Michaela Rota (publikovaná Verlagsgruppe Hermann Wien, distributor Alkor-Edition Kassel) je autograf a první tištěné vydání klavírního výtahu. První představení v nastudování Tama Mathesona se konalo dne 19. ledna a dirigoval hudební ředitel v Grazu Johannes Fritzsch.

Münster – Tosca Giacomina Pucciniho v novém kritickém vydání

Opery Giacomina Pucciniho nebyly nikdy podrobeny kritickému vydání až do současnosti. Tento proces začal novou edicí opery Tosca, kterou editoval Michael Rot a publikoval Verlagsgruppe Hermann Wien (distributor Alkor-Edition). V tomto Pucciniho originále je záměr zdokumentovat a rekonstruovat původní hudební zápis bez harmonického „dolaďování“, vyrovnávání dynamiky a artikulčních značek, které jsou nalezeny v pozdějších tištěných vydáních. Hudební výsledky

tohoto vědeckého výzkumu jsou netrpělivě očekávány. Hudební ředitel v Münsteru Fabrizio Ventura provedl první představení v produkci Achima Thorwalda dne 19. ledna 2013.

Německá premiéra opery Orest – Manfred Trojahn

Jen rok po jeho úspěšné premiéře v Amsterdamu, představuje Staatstheater Hannover nejaktuálnější operu Orest Manfreda Trojajna. První představení v nové produkci Enrica Lubbeho dirigoval Gregor Bühl 8. února. Norddeutscher Rundfunk vysílal živě a následně bylo vysíláno na Deutschlandradio dne 23. února.

Franz Schubert „Des Teufels Lustschloss“ ve Würzburgu

Jevištní tvorba Franze Schuberta je nadále zastíněna tvorbou písňovou a instrumentální. Divadlo Mainfranken Theater Würzburg plánuje inscenovat kouzelnou operu Des Teufels Lustschloss. Před dvěma desetiletími byla oživena Nikolausem Harnoncourtem v divadle v Curychu. Schubert na této tříaktové opeře, podle předlohy Augusta von Kotzebuea, ve věku pouhých 17 let pracoval téměř před očima jeho mentora Antonia Salieriho. První provedení v novém nastudování Petera P. Pachlse bylo 16. února. Würzburgský dirigent Enrico Calessio použil k nastudování hudební materiál z New Schubert Edition.

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Vydané knihy

ČEŠTÍ AUTOŘI

Karel Poláček:
Bylo nás pět,
Albatros media

ed. Milan Šotek:
Kabaret Eduarda Basse,
Disk

Karel Plicka, František Volf:
U maminky,
Fukuinkan Shoten Publishers,
Japonsko

Ladislav Fuks:
Spalovač mrtvol,
Euromedia Group

Pavel Tigrid:
**Kapesní průvodce
inteligentní ženy
po vlastním osudu,**
XYZ

Milan Šotek:
Hry se slovy a tanci,
AMU

Karel Pecka:
Pasáž,
Editions Cambourakis, Francie

Vítězslav Nezval:
Básně II.,
Host

Ota Pavel:
Zlatí úhoři,
Jota

PŘEKLADY

Herbert E. Bates, **Martin Hilský:**
Poupata odkvétají v máji,
Leda

Dick Francis, **Jaroslava
Moserová-Davidová:**
Risk,
Euromedia Group

A. P. Čechov, **Leoš Suchařípa:**
Racek,
Artur

Comte de Lautréamont, **Prokop
Voskovec:**
Zpěvy Maldororovy,
Academia

Enid Blytonová, **Jaroslav
Piskáček:**
**Správná pětka se má
báječně,**
Albatros media

Arthur Hailey, **Jiří Hora:**
Přetížení,
Dobrovský

Peyo, **Michal Lázňovský,
Tomáš Vondrovic:**
Šmoulové – prťata,
Albatros media

Arkádij a Boris Strugačtí,
Jaroslav Piskáček:
Je těžké být Bohem,
Triton

Peyo, **Michal Lázňovský,
Tomáš Vondrovic:**
Černý šmoula,
Albatros media

Dick Francis, **Jaroslava
Moserová-Davidová:**
Rozcestí,
Euromedia Group

Nigel Williams, **Zdeňka
Vasiljevová:**
Dva a půl muže ve člunu,
Naše vojsko

F. S. Fitzgerald, **Lubomír
Dorážka:**
Diamant velký jako Ritz,
Garamond

ZAHRAŇIČNÍ AUTOŘI

Benni Stefano, Kateřina

Bohadlová:

Onehand Jack,

Plav

A. A. Fair, Dagmar Marková:

Sovy mají oči dokořán,

XYZ

Lawrence Norfolk, Dominika

Křestánová:

Slavnost Johna Saturnalla,

Argo

Nabízíme

LITERATURA

The Dark Heart Of Hollywood

Douglas Thompson

Ponuře hluboký a pravdivý příběh o mafií, spodině a hollywoodské smetánce. Kniha obsahuje legendy, mýty, zločiny, milostné příběhy hollywoodských hvězd a vycházejících hvězdiček, zachycuje životy osob ovládajících obchod a politiku.

Přináší obsáhlou přehlídku skryté historie Hollywoodu, rozmachu mafiie propojené s policií a pouličními gangy Los Angeles, hvězdný vzestup lůzy, která byla díky moci kmotrů mafiie vynesena až ke hvězdám. Příběh se rozpíná od hollywoodských ložnic až po obchod s kokainem propojený až do Marseille, Milána, Moskvy, Tokya a Pekingu.

Douglas Thompson píše o Hollywoodu téměř 40 let. Je autorem řady biografí o slavných osobnostech spojených se světem filmu, televize a divadla.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

Party Time

Shaun Attwood

Autobiografie Shauna Attwooda, který přišel do Phoenixu v Arizoně jako chudý absolvent obchodní školy z malého průmyslového města v Anglii. Během deseti let se stal milionářem díky obchodování s akciemi. Vedl ale dvojitý život.

První zkušenost s drogou extáze měl ještě jako student na večírku v Manchesteru a jeho osud byl ovlivněn životem plným večírků a drog. O několik let později v Arizonské poušti se Shaun dostává do podsvětí, pořádá večírky pro tisíce lidí a soutěží s mafiánským masovým vrahem Sammy „The Bull“ Gravano v obchodě s extází.

Chamtivost a výstřednost ničily jeho život, prožil období střetů s nájemnými vrahy mafie a závislostí na pervitinu. Užíval si extravagantní nezřízený život s DJs a flitrovými děvčaty, požil takové množství drog, že by to mohlo zabít stádo slonů.

O Shaunu Attwoodu bude společnost National Geographic natočen dokumentární film s názvem „Locked Up Abroad“, který bude vysílán v průběhu roku 2013.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

Gone Neil Root

Příběh mladé ženy Cladie Lawrence, jejíž zmizení za doposud nevyjasněných okolností, dosáhlo obrovské publicity a zájmu médií.

Neil Root začal pátrat po okolnostech únosu, který vstoupil do života Claudie a měl zničující vliv na její rodinu, přátele i celou zemi. Claudie pracovala na Univerzitě v Yorku jako kuchařka, poslední zprávu zaslala své přítelkyni 18.3.2009 ve 20.22 večer. Od té doby ji nikdo neviděl. Její zmizení zůstalo neobjasněno. Není jasné, co se stalo Claudii toho dne večer nebo druhý den brzy ráno. Na jejím chování nebylo nic neobvyklého, v bytě nebyly nalezeny jakékoliv známky boje. Rozsáhlé vyšetřování stálo více než GBP 750.000,--. Desítky rozhovorů přinesly četné informace, ale žádné konkrétní stopy.

Neil Root za pomoci Cladiiny rodiny, přátel a šéfa policie, který měl vyšetřování na starosti, hodnotí fakta a teorie jejího zmizení.

Publikace vychází v době 4. výročí zmizení Claudie Lawrence.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

Fan Vavřincová (17. listopadu 1917 – 16. prosince 2012)

„Neříká to nic, ale říká to hezky.“

...tak o své tvorbě mluvila sama autorka.

Do obecného povědomí vstoupila knihou *Eva tropí hlouposti* z roku 1934, která byla v roce 1939 zfilmována režisérem Martinem Fričem. Spolupráce s režisérem pokračovala i dále. Fan Vavřincová psala dialogy i k několika jeho dalším filmům, např. *Hotel Modrá hvězda*, *Armádní dvojčata* atd.

Mezi její nejznámější díla patří televizní seriál *Taková normální rodinka* z roku 1968. Humoristický román se stejným názvem byl vydán dodatečně po seriálu.

Je autorkou řady detektivních příběhů, povídek, románů pro dívky a televizních inscenací. Její povídky vycházely v časopisech *Svět v obrazech*, *Škola a rodina* a *Ahoj*. Jsou většinou humoristické, nebo s detektivní zápletkou. Zatímco mnohé romány Fan Vavřincové byly vydány i několikrát, k soubornému knižnímu vydání povídek zatím nedošlo.

Vybrané povídky v minulosti vydané pouze časopisecky jsou k dispozici v literárním oddělení DILIA, které může zajistit práva na jejich vydání.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

Mediální oddělení poskytuje služby pro autory/nositele práv zejména tak, že je zastupuje při sjednávání smluv o dílo a smluv licenčních v oblasti audiovizive. Jedná se zejména o distribuční (kinové) filmy, televizní inscenace a seriály, rozhlasové hry a další autorská díla, která jsou vysílána především Český rozhlasem, nahrané DVD nosiče, reklamy, audio záznamy a v neposlední řadě zvukové obrazové záznamy divadelních inscenací. Pro oblast audiovizive mediální oddělení zajišťuje též práva zahraničních autorů z evropského a zahraničního teritoria. Níže uvedené je pouhým výběrem audiovizuálních děl a jejich autorů, které v nedávné minulosti DILIA zastoupila:

CELOVEČERNÍ FILMY:

Martin a Venuše

kamera: Asen Šopov
premiéra v kinech: 8.3.2013

Kovář z Podlesí

režie a scénář: Pavel Göbl
předpokládaná premiéra v kinech
16.5.2013
Rodinný film představující díky
své výpravnosti a množství
použitých triků jeden
z nejnáročněji realizovaných filmů
posledních let.

TELEVIZNÍ FILM:

Piknik

scénář: Jiří Stránský
Začátek natáčení se předpokládá
v létě 2013. Obsahem televizního
filmu je setkání bývalých politických
vězňů, kteří piknikem na louce
v Jáchymově chtějí oslavit padesát
let po propuštění z komunistického
koncentračního tábora.

ZÁZNAMY DIVADELNÍCH PŘEDSTAVENÍ:

Zločin v Posázavském pacifiku

záznam představení Městského
divadla Mladá Boleslav
text: Martin Vačkář
text + výběr písní a hudební pojetí:
Ondřej Havelka
předpokládaná premiéra v ČT –
podzim 2013

Sheldon a jeho matka paní Levinová

záznam představení Divadla
v Řeznické
autor původního textu: Sam
Bobrick, Julie Steinová
překlad: Alexandr Jerie
předpokládaná premiéra v ČT –
podzim 2013

Fuk!

záznam představení Jihočeského
divadla České Budějovice
překlad: Tereza Šimůnková
předpokládaná premiéra v ČT –
podzim 2013

Něco málo informací o Markétě Zinnerové *21. 6. 1942

Markéta Zinnerová je česká prozaička a scenáristka.

Její literární díla pro děti a mládež, ve kterých citlivě poukazuje na leckdy složité vztahy mezi dětmi a dospělými, byla v mnoha případech předlohou pro televizní a rozhlasové zpracování.

V 70. letech působila v Československé televizi jako dramaturgyně literárně-dramatického vysílání pro děti a mládež, v 80. letech pracovala v Československém rozhlasu. Je absolventkou pražské FAMU, kde vystudovala obor scénáristika a dramaturgie.

K jejím nejznámějším dílům patří bezesporu televizní seriály **Tajemství proutěného košíku** (1978), **My všichni školou povinni** (1984) – oba v režii Ludvíka Ráží, televizní filmy **Nevěsta, Tchyně** (1986), oba v režii Marcela Dekanovského, dále televizní pohádky **Čertova nevěsta** (1975), režie Věra Jordánová, **O pavím králi** (1978), režie Jiří Adamec, **O štěstí a kráse** (1986), režie Libuše Koutná. Z rozhlasových her jmenujme např. třídílnou sérii o W.A. Mozartovi **A v prach se neobráťím** (1991), **Ten prostřední** (1994), dále rozhlasové pohádky **Pradlenka a kominík**, **Pohádky pro Kristinku** a řada dalších, na jejichž připomenutí bohužel nemáme dostatek prostoru.

Za svoji tvorbu získala mnoho ocenění. Namátkou: 1974 cena České literárního fondu, 1978 cena dětí Paví pero, 1981 Zlatá nymfa Monte Carlo, 1985 cena PRIX Bohemia, 2002 cena Albatrosu za celoživotní práci s dětskou knihou, 2007 cena SUK – Čteme všichni.

Markéta Zinnerová je od roku 2005 zastupována DILIA, které je také členkou.

DILIA je nově
na Facebooku!

REJSTŘÍK

ČESKÉ HRY

Braňo Holíček – Demo demokracie

Braňo Holíček – iJá

Braňo Holíček – Meeting Point

Braňo Holíček,

Jan Tošovský a spol. – Politický kabaret,
aneb Seber si to hovno!

Viliam Klimáček – Beat

Viliam Klimáček – Díleri

Viliam Klimáček – Mutanti

Viliam Klimáček – Velká kilovačka na náměstí Billa Gatesa

Michaela Doleželová, Roman Venc – Malá domů

Michaela Doleželová,

Janka Ryšánek Schmiedtová – Vzpouza nevěst

Adriana Totiková – Žena přes palubu

Michaela Doleželová,

Roman Venc – Dobrodružství na ostrově Čičidzuma

Jiří Hopp – Červík Jiřík a světluška Liduška (jak se našli)

Jiří Hopp – Červík Jiřík a světluška Liduška

jdou poprvé do školy

Ludmila Hoppová – O princezně Leontýnce a dračím mláděti

Ludmila Hoppová – Pohádkový betlém

Ludmila Hoppová – Pohádky z uzlíku kouzelné babičky

Ludmila Hoppová – Tajemství stříbrné vločky

Jana Ryšánek Schmiedtová – Za devatero horami

ZAHRANIČNÍ HRY PŘELOŽENÉ

Moira Buffiniová – Večeře (Dinner, 2002)

Moira Buffiniová – Vítejte v Thébách

(Welcome to Thebes, 2010)

Anthony Jay, Jonathan Lynn – Jistě, pane premiére

(Yes Prime Minister, 2010)

Anders Lustgarten – Jestli nás nenecháte snít, my vás nene-
cháme spát (If You Don't Let Us Dream,
We Don't Let You Sleep, 2013)

Eric Assous – Štěstí (Le Bonheur, 2012)

Samuel Gallet – Oživení (Réanimation, 2010)

Estela Golovchenko – Tlusté krávy (Vacas gordas)

Estela Golovchenko – Výstřel (El disparo)

Robin Hawdon – Dokonalá svatba (Perfect Wedding)

Jean-Claude Isler – Na tohle teď není ta pravá chvíle!

(C'est pas le moment)

Mike Leigh – Abigail má večírek (Abigail's Party, 1977)

Klaus Mann, Ladislav Stýblo, Petr Kracik – Mefisto

Emmanuelle Marie – Cut (2002)

Arezki Mellal – Revoluce bude v sobotu

(Samedi la revolution)

Luis Enrique Gutiérrez

Ortiz Monasterio – Buranský pamflet pro mrtvé faraóny

(Diatriba rústica para faraones muer-
tos, 2004)

Eduardo Pavlovsky – Moc (Potestad)

Radosław Paczocha – Benjamín

Armin Petras, Fatih Akin – Proti zdi / Gegen die Wand

(Gegen die Wand, 2007)

Antonie Raut – Život nebo nic (La vie sinon rien, 2010)

Eduardo Rovner – Sprázněná duše (2012)

Eduardo Rovner – Vlkodlak (El hombre lobo, 2012)

Neil Simon – Rande s duchem (Rose's Dilemma, 2003)

Marek Soból – Lachesis / Sudička

Felicia Zeller – X Přátel (X-Freunde, 2011)

ZAHRANIČNÍ HRY NEPŘELOŽENÉ

Azar Mortazavi – Ich wünsch mir eins

Marianna Salzmann – Muttersprache Mameloschn

Roy Kift – Camp Comedy (Camp Comedy, 2003)

John Patrick Shanley – The Dreamer Examines His Pillow (1987)

3D

Agentura DILIA ve spolupráci s DAMU a mezinárodním divadelním festivalem Zlomvaz 2013 vás zve na tři scénická čtení nových her a diskusi o současné dramatice.

V sobotu 11. května 2013 se v rámci festivalu Zlomvaz budou číst tyto hry:

Guy Helminger: Nikdy nevíš, čím tě život nakonec překvapí

Christian Lollike: Obyčejný život

Roman Sikora: Snídaně s Leviathanem

Pro více informací sledujte www.dilia.cz a www.zlomvaz.cz
Projekt vznikl za finanční podpory Správní rady DILIA a hl. města Prahy

Viktor Vieš, ako sme sa bavili, že čo po nás ostane? Ja som rozmýšľal, že by aj po mne mohlo čosi ostať a tým nemyslím tých tisíc plyšákov, čo po mne hádzali v Let's Dance, skrátka, myslel som, cítim to naozaj stále viac, že by som chcel... dieťa.

René Dieťa?

Viktor Že by sme mali dieťa.

René My dvaja?

Viktor Áno, my dvaja by sme mali dieťa a starali by sme sa, je to všade na svete bežné, že gayovia vychovávajú dieťa, len v tejto kvázikatólickej, ale skrz-naskrz pokryteckej krajine to nejde a ak, tak sa musíš utajovať, ale to mi nevadí, celý život žijem v zákopoch a kašľem na to, čo sa o mne hovorí, lebo podstatné je, čo si myslím a čo po mne ostane, lebo symfóniu už nezložím, epos nenapíšem, ale možno by som vychoval dieťa.

(Viliam Klimáček: Mutanti)

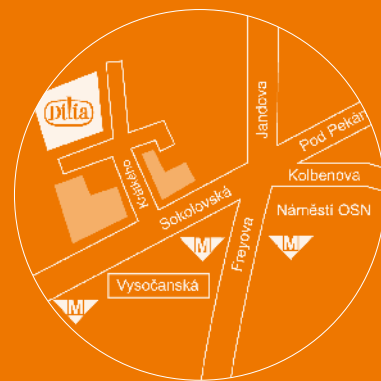

**divadelní, literární,
audiovizuální agentura**

občanské sdružení

Krátkého 1,

190 03 Praha 9 – Vysočany

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra).

U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.